

If undelivered return to:
"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"
 8117 St. Clair Ave.
 CLEVELAND, O.
 The largest Slovenian Weekly in the United States of America.
 Sworn circulation 17,200
 Issued every Tuesday
 Subscription rate:
 For members yearly ... \$0.84
 For nonmembers ... \$1.60
 Foreign Countries ... \$3.00
 Telephone: Randolph 3912

GLASILO K. S. K. JEDNOTE

DELO OFFICIAL ORGAN IZOBRAZBA

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24, 1913

Največji slovenski tednik v Združenih Državah
 Izhaja vsak torek
 Ima 17,200 naročnikov
 Naročnina:
 Za člane, na leto ... \$0.84
 Za nečlane ... \$1.60
 Za inozemstvo ... \$3.00
 NASLOV
 uredništva in upravnništva:
 8117 St. Clair Ave.
 Cleveland, O.
 Telefon: Randolph 3912.

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Štev. 26. — No. 26.

CLEVELAND, O., 29. JUNIJA (JUNE), 1926.

Leto XII. — Volume XII.

POROČILO O EVHARISTIČNEM KONGRESU Največja katoliška manifestacija v svetovni zgodovini Slovenci častno zastopani.

Kdor bi hotel natančno opisati velike minule slavnostne dne v Chicagu od 20. do 24. junija, bi rabil za to več dni časa in cele strani največjega lista. Čemu pa tudi ne? V obče se danes povdarja in piše, da je bila to največja katoliška manifestacija v svetovni zgodovini; čičaški evharistični kongres je daleko presegal vse minule cerkvene in verske prireditve, nelo samo v Združenih Državah, ampak tudi širom čellega sveta. Minuli Evharistični kongres je glede števila vdeležencev celo prekašal veliko Kolumbovo mednarodno razstavo leta 1892 v Chicagu; tako so povdarjali nekateri lokalni listi.

Znano trimilijonsko mesto Chicago se je tem povodom vrglo v praznično obleko. Vse glavne ceste v najbolj prometnem delu mesta so bile okrašene z raznimi zastavami in napisii; tako tudi vse večje trgovine, hoteli, osobito pa katoliške cerkve, župnišča, šole, bolnišnice in stanovanjske hiše. Poslopja in trgovine so vdeležencem v pozdrav okrasili celo drugoverci, protestanti in judje. Krasoto in sijajnost tega kongresa zamore le oni opisati, ki so je istega osebo vdeležili. Blagor se dotičnikom, kajti to manifestacijo bodo ohranili do smrti v prijetnem spominu.

Namen Evharist. kongresa.
 Namen Evharističnega kongresa je v javni manifestaciji pokazati katoliško ljubezen, vdanost in čiščenje do Jezusa Kristusa v zakramentu Presvetege Rešnjega Telesa; posepevati še večjo ljubezen do Jezusa v zakramentu na altarju (Evharistiji) in na ta način skušati dati vsaj nekaj zadovoljenja za številne žalitve, izvršene napram Božji pričujočnosti v tabernaklju.

Prvi Evharistični kongres se je vršil meseca junija, leta 1881 v mestu Lille na Francoskem.

Slijem sprejem kardinalov.
 V četrtek, dne 17. junija je dospel na La Salle postajo posebni vlak New York Central železnice, ki je dovedel zastopnika sv. Očeta, kardinala Bonzano in sledeče visoke cerkvene kneze: kardinala O'Donnell iz Irske, Faulhaberja iz Monakovega, Duboisja iz Pariza, Piffila iz Dunaja, Czernoch iz Budimpešte, apostolskega delegata Fumasoni-Biondija iz Washingtona, kardinala Hayesa iz New Yorka, Doughertyja iz Philadelphije in O'Connellja iz Bostona. Pri prihodu vlaka so zadoneli zvonovi vseh katoliških cerkva v Chicagu; tako so došlo visoko duhovščino pozdravljale tudi piščalke parnikov in tovarne piščali. Na postaji je čakal prišlece čičaški kardinal Mundelein z veliko vdeležbo duhovščine in odličnih lajkov. Papeževega namestnika in došle kardinala je pozdravil pri oficijelnem sprejemu guverner Small v imenu države Illinois, v imenu mesta Chicago župan Dever, v imenu duhovščine pa kardinal

Mundelein. V znamenje spoštovanja je vsak kleče poljubil prstan papeževega namestnika. Naj bo omenjeno, da je dala New York Central železnica posebni vlak za potovanje kardinalov zastoj na razpolago. Vsi vagoni so bili nalašč za to priliko rudeče prebarvani, okrašeni z zastavami in označeni s posebnimi imeni. Železnica je plačala za opremo tega vlaka nad 50 tisoč dolarjev.

Novodošle kardinale so v slavnostni paradi prepeljali po glavni cesti mesta do katedrale Najsvetejšega Imena, kjer se je vršila Zahvalna pesem in blagoslov z Najsvetejšim v zahvalo za srečno potovanje.

Oficijelni program:
Nedelja, 20. junija — Ob 5. uri zjutraj so je brala po vseh katoliških cerkvah čičaške nadškofije slovesna sv. maša, zatem pa tiha sv. maša vsake pol ure do popoldne. Pri tej priliki je pristopilo k sv. obhajilu nad en milijon vernikov po imenu sv. Očeta, da so bili deležni podeljenih posebnih odpustkov. V Jolietu je daroval pontifikalno sv. mašo ljubljanski škof Dr. A. B. Jeglič; v South Chicagu skopeljski škof Dr. J. Gnidovec; v Chicagu v cerkvi sv. Štefana franciškanski provincial Dr. R. Čebul, v Waukeganu pa ljubljanski kanonik Dr. Mihael Opeka. Cerkve so bile povsod polne vernikov.

Ob 11. uri popoldne se je vršil formalni pozdrav in ustoličenje posebnega papeževega legata, kardinala Bonzano v katedrali Presvetege Imena, pri koji priliki je imel pontifikalno sv. mašo Rt. Rev. Thomas L. Heylen, škof iz Namurja v Belgiji in predsednik stalnega odbora Mednarodnega Evharističnega kongresa. Papeževo poslanico je s prižnice prečital Msgr. Dennis J. Dunne iz Chicaga; nakar je v imenu vseh katoliških vernikov v Ameriki papeževega delegata pozdravil kardinal Mundelein, pokrovitelj 28. Evharističnega kongresa. Papežev namestnik, kardinal Bonzano se je za pozdrav in sprejem iskreno zahvalil.

Popoldne ob 3. uri se je vršilo zborovanje raznih sekcij Evharističnega kongresa (18 narodnosti) v raznih dvoranah širom mesta. Slovenci so se zbrali v dvorani Kolumbovih vitezov na 4715 W. Madison St. Tega zborovanja se je vdeležilo nad dva tisoč oseb. Bolj obširno poročilo sledi prihodnjije.

Zvečer ob 8. uri je bila po vseh katoliških cerkvah v Chicagu (okrog 300 po številu) svetourna pobožnost pred razpostavljenim Rešnjim Telesom. Te pobožnosti so se vdeležili tudi razni došli škofje, da so vernikom podelili apostolski blagoslov. Kakor v Chicagu, tako so se slične pobožnosti vršile tudi po vseh drugih katoliških cerkvah čičaške nadškofije.

Ponedeljek, 21. junija, dan za otroke. — V prostornem Grant parku (Soldiers Field) ob krasnem michiganskem jezeru so

se pričeli že zgodaj zbirati verniki in šolska mladina, da prisostvujejo slovesni sv. maši na prostem, napovedani ob 10. uri. V ta namen je v bližini krasnega in 76 čevljev visokega altarja zavzelo sedeže 60,000 otrok. Nad 250,000 vernikov je pa sedelo in stalo v ostalem delu parka. Okrog 10. ure se je pričel pomikati sprevid duhovščine iz Fieldovega muzeja proti altarju. V vrsti je korakalo več sto nadškofov, škofov, prelatov, opatov itd., iz celega sveta, za njimi pa devet kardinalov s papeževim namestnikom, kardinalom Bonzano. Prihod duhovščine je naznanjala posebna skupina trobentačev. Pred sv. opravilom so vsi otroci in drugi navzoči stoji zapeli ob zvokih godbe himno "Amerika," nakar je imel nemški govor kardinal Faulhaber iz Monakovega, francoski, kardinal Dubois iz Pariza, angleški, Hon. David I. Walsh, L. L. D. iz Clinton, Mass. in nadškof Mannix iz Melbourne, Avstralija. Slovesno sv. mašo je daroval papežev namestnik kardinal Bonzano, slovesno pridigo za otroke je pa imel nadškof J. Curley iz Baltimore, Md.

Nemogoče je opisati, kako veličasten je bil prizor pri tej sv. maši. Krasno vreme, tolika množica vernikov, osobito mladine; toliko duhovščine, tako lepi obredi pri velikem sv. opravilu, tako krasno petje 60,000 otrok broječega zbora, globoka vernost in pobožnost ljudstva itd. itd. Med sv. mašo so nad parkom vedno krožili aeroplani, iz katerih so letali jemali fotograficne slike te stotisočere zbrane množice. Angelsko mašo, katero so peli otroci pod nadzorstvom 6,000 šolskih sester je neka družba posnela na gramofonske rekorde; isti so v Chicagu že naprodaj.

Popoldne istega dne je bilo zborovanje duhovščine v avditoriju mestnega pomola (Municipal Pier). Zborovanja so se vdeležili vsi došli kardinali, nadškofje, škofje in druga duhovščina. Predavalo in govorilo se je v svrhu razumevanja le, v latinskem jeziku. Nastopili so razni profesorji bogoslovja iz Združenih Držav in tudi iz Evrope.

Ob 4. uri se je vršilo kongresno zborovanje v Kolizeju za angleško govoreče vdeležence, tako tudi zvečer ob 8. uri. Pri tej priliki so nastopili najbolj sloveči katoliški govorniki iz Združenih Držav, pa tudi iz Evrope. Med temi je bil tudi Dr. Val. Brifaut (zdravnik), član državne zbornice v Belgiji in škof Gorman iz Boise, Idaho.

Pri tej priliki se je kot zastopnik predsednika Coolidge-a oglasil tudi delavski tajnik J. J. Davis. V prvi vrsti je izrekel pozdrave predsednika Združenih Držav kardinalu Mundeleinu in vsem navzočim zborovalcem. Predsednik Coolidge je v svoji pozdravni brzojavki obžaloval, da mu je nemogoče vdeležiti se tega kongresa, ker ga zadržujejo važni uradni posli. Vseeno je pa želel katolicanom v Ameriki na tem zborovanju največ uspeha. Besedam delavskega tajnika Davisa je sledil od strani občinstva ogromen aplavz.

Op. ured. Ravno isti večer se je vršilo v neki češki dvorani na zapadni strani mesta in v dvorani S. N. P. Jednote protestno zborovanje čeških in slovenskih brezvercev v znamenju protesta proti Evharističnemu kongresu. Baje se je tega protestnega shoda vdeležilo več članov S. N. P. Jednote in S. S. P. Zveze. Peto je celo slovensko pevsko društva "Lira." Ob sklepu so ti zapeljani revčki in ničle poslali nekaj protest guvernerju Smallu in županu Deverju. Sramota za ves slovenski narod v Ameriki in v starem kraju, vsled tega nastopa naših "naprednjakov" na Lawndale Ave. O tem izpregovorimo več prihodnjije.

Torek, 22. junija, dan za ženske. — Za otroke so imele na Evharističnem kongresu ženske prvo častno mesto. Ta dan je bil namenjen in posvečen katoliškim dekletom in žnam.

Ob 10. uri se je vršila v Grant parku (Stadionu) sv. maša, katere se je po večini vdeležilo samo žentstvo, okrog 200,000. Pred sv. mašo ob navzočnosti vseh došlih kardinalov, papeževega delegata in druge višje duhovščine je množica stoji zapela ameriško himno "The Star Spangled Banner," nakar so imeli govore sledeči: nadškof Charost iz Rennes na Francoskem, član najvišjega zveznega sodišča Hon. Pierce Butler (katolican) iz Washingtona, D. C., in kardinal Piffil iz Dunaja. Slovesno sv. mašo je služil nadškof Paul Giobbe, papežev nuncij v republiki Colombia v Južni Ameriki; pridigo je pa imel nadškof Hanna iz San Francisco, Calif.

Med sv. opravilom je pelo 6,000 šolskih sester in 12,000 drugih cerkvenih pevke krasno latinsko mašo "Rosa Mystica" (Vito Carnevalijo). Kaj zmore tak orjaški ženski zbor v potju, si lahko vsakdo predstavlja. Tudi veličastno petje te maše so posneli na gramofonske plošče.

Kot edini govornik izmed lajkov, najvišji zvezni sodnik Butler je osobito omenjal o verski vzgoji mladine, ki je glavna podlaga za dobro človeško družbo. Omenjal je tudi o svetovnem miru, katerega je mogoče doseči samo na podlagi zlatega reka, oziroma potom ljubezni do bližnjega. In ta rek priporoča v prvi vrsti sv. katoliška Cerkev. Pri tem je navedel zlate besede pokojnega belgijskega kardinala Mercierja:

"Vera v Kristusa dela pravo postavo na podlagi patriotizma. Kdor ni pravi kristjan, ne more biti pravi patrijot." Svoj govor je končal sledeče: "Naj Božji princ miru vlada in posečuje človeško življenje, da bo že enkrat nastopil mir med narodi — Bog bo dal svojo moč ljudstvu in ga blagoslovil z mirom." Psal. 28:10.

Popoldne ob 2. uri je imela Evharistična liga duhovnikov svoje zborovanje v kapeli Quigley semenišča. Ob 4. uri popoldne je bilo zopet predavanje v Kolizeju za angleško govoreče vdeležence. Med drugimi so govorili sledeči: ameriški podadmiral v pokoju W. S. Ben-

son, vitez sv. reda Gregorija, kanonik Jos. Hanus iz Prage, ameriški zvezni senator Ransdale iz Louisiane, grof Pucci iz Rima in škof Schrems iz Clevelanda, O., predsednik Evharistične lige duhovnikov v Ameriki.

Ob 8:30 se je nadaljevalo z zborovanjem angleške sekcije v Kolizeju, med tem, ko se je v stadijonu (Grant parku) vršila velika manifestacija vseh društev Najsvetejšega Imena. Pri tej priliki so govorili škof Hoban, pomožni škof čičaški, škof Hloand iz Šlezije, Msgr. Scipel, bivši ministrski predsednik avstrijske republike, Henry Bourassa, urednik katoliškega lista "Le Devoir" v Montreal, Kanada, nadškof Palica iz Rima, kardinal Reig y Casanova iz Toleda na Španskem; pridigo je pa irski kardinal "Donnell."

Ta večer se je zbralo v Grant parku nad 300,000 mož in fantov, spadajočih k društvu Presvetege Imena Jezusovega. Vsi so imeli in v procesiji nosili goreče sveče, kar je naredilo v krasni junijski noči očarljiv vtis. Blagoslov s Presvetim Rešnjim Telesom je podelil kardinal Mundelein iz Chicaga. Govori se, da je bila ta manifestacija v Grant parku ena izmed najlepših, ker se je vršila zvečer.

Označeno popoldne (22. junija) je bilo zborovanje slovenskih duhovnikov v dvorani šole sv. Vida; vdeležila sta se istega oba slovenska škofa in okrog 45 slovenskih duhovnikov došlih iz raznih krajev širom držav ter iz Slovenije. Zatem (okrog 4. ure) se je pričelo zborovanje lajkov-delegatov kongresa slovenske sekcije. Bolj obširno poročilo o tem shodu sledi prihodnjije, tako tudi slike vseh zborovalcev.

Sreda, 23. junija, dan za višje izobrazbo. Ta dan je prihitela k službi božji v Grant park mladina raznih višjih katoliških šol, kolegijev in vseučilišč, nad 30,000 dijakov in dijakinj po številu. Vsi ti so peli skupaj pri sv. maši. Petje je bilo nekaj veličastnega. Skupnih vdeležencev je bilo okrog 300,000.

Pred sv. opravilom so govorili: nadškof Gauthier iz Montreala, Kanada, Jos. Scott, vitez reda sv. Gregorija iz Los Angeles, Calif., kardinal Czernoch iz Budimpešte. Pontifikalno sv. mašo je imel pomožni škof Hoban iz Chicaga, pridigo pa nadškof Dowling iz St. Paul, Minn.

Dopoldne ob 10. uri se je vršila tudi služba božja v staroslovenskem jeziku in obredu v cerkvi sv. Nikolaja na Oakley Blvd. in Iowa St., popoldne pa znanstveno zborovanje zastopnikov vseh slovanskih narodnosti za združenje obeh cerkva.

Popoldne in zvečer se je vršilo zborovanje v Kolizeju, kjer je nastopilo zopet številno prominentnih govornikov (duhovščine in lajkov). V prostorni dvorani Kolizeja se je vedno zbralo okrog 15,000 poslušalcev.

kongresa je tvoril zadnji (zaključni) dan v Mundelein, Ill., kjer se nahaja škofijsko semenišče na 1,200 akrov obsegajočem ozemlju, obdano s krasnim jezerom (St. Mary of the Lake), lično cerkvijo in ličnim poslopjem za semenišnike. Tako veličastne cerkvene manifestacije in take procesije s Presvetim Rešnjim Telesom se ne pomni krščanski svet. Okrog en milijon vernikov se je ta dan podalo v Mundelein, da prisostvujejo svečanosti zaključka 28. mednarodnega Evharističnega kongresa.

Mnogo ljudi je dospelo tja že v sredo večer, da so prenočili na prostem na obrežju idiličnega jezera. Drugi so odšli z avtomobili in vlaki že ob 5. uri zjutraj, dasiravno vodi pot tja samo dobro uro in je bila sv. maša naznanjena na 11. uro. Vreme je bilo dopoldne in popoldne do 3. ure krasno. Sv. mašo na prostem pred cerkvijo je daroval papežev legat kardinal Bonzano iz Rima, slovasno pridigo je pa imel newyorški kardinal Hayes.

Procesija se je jela okrog jezera v razdalji štirih milj pomikati šele okrog 2. ure popoldne. Vršila se je v sledečem redu:

1. Policija.
2. Nosilci križa in ministrantje.
3. Semeniška godba.
4. Nemška katoliška cerkvena družva.
5. Newyorški policaji in ognjegasci, člani društva Najsvetejšega Imena.
6. Float "Krščanstvo, nositelj prosrvete in omike."
7. Ameriški katoliški Indijanci.
8. Skupina Litvincev.
9. Godba De La Salle višje šole.
10. Orli iz Chicaga.
11. Društva Presvetege Imena iz Chicaga, nad 300 bander, zastopajoče 18 različnih narodnosti. V tej skupini so korakali tudi Slovenci.
12. Godba katoliških kade-tov in skautov.
13. Float Kristof Kolumba, kot znanitelja vere v Ameriki.
14. Člani IV. reda Kolumbovih Vitezov, okrog 3,000.
15. Float misijonarja Pierre Marquette.
16. Kanadčani, Francozi in Mehikanci.
17. Godba šole sv. Prokopa v Lisle, Ill.
18. Družba sv. Vincenca Pavlanskega.
19. Float Janeza Sobiejskega, poljskega kralja.
20. Poljska družva.
21. Float C. O. F. (Katoliških Borstnarjev).
22. Člani C. O. F.
23. Izabella float.
24. Godba.
25. Indijanci iz Wisconsina.
26. Semenišniki.
27. Redovni bratje.
28. Duhovščina in redovniki (okrog 5,000 po številu.)
29. Prelatje, opati, škofje, nadškofje.
30. Spremstvo kardinalov.
31. Kardinali.
32. Spremstvo papeževega legata.
33. Papežev legat noseč Presveto Rešnje Telo. Monštranca, nalašč za ta kongres izdelala iz čistega srebra, je tehtala 17 funtov.

na iz čistega srebra, je tehtala 17 funtov. Ko se je ta veličastna procesija vila okrog jezera, so na gotovih krajih ob strani v gozdu prepevala razna cerkvena pevstva nabožne pesmi Presveteemu Rešnjemu Telesu v pozdrav. Istotako so vsi vdeleženci v procesiji molili in prepevali nabožne pesmi, osobito duhovščina.

Računa se, da je stalo ob cesti poleg procesije okrog en milijon vernikov. Take veličastne procesije še ni bilo ne v Ameriki ne v Evropi.

Okrog 3. ure popoldne se je prej jasno vreme nenkrat pretvnilo, nakar se je ulila huda ploha in toča, trajajoča kakih 20 minut. Verniki v procesiji, duhovščina, tako tudi gledalci so bili vsled tega do kože premočeni. Nepričakovana ploha ni nič ustavila procesije; zatem je pa zopet posijalo sonce. Koncem svečanosti je papežev delegat podelil vsem blagoslov z Najsvetejšim, nakar se je mnogo ljudstva podalo na svoje domove. Zvečer je bila pri jezeru še umetna bengalična razsvetljava za one, ki so še ostali do mraka tamkaj.

Skoro pet ur hudega napora in časa je vzelo, predno so se podali vdeleženci te slavnosti na vlake, počestne železnice in avtomobile. Pri tem je bila pri izhodu nepopisna gnječa in vrvenje, koje se ne da opisati. Vzrok temu je pripisovati policiji, ker ni zadostno pazila na red.

Slovencev se je te slovesnosti vdeležilo po naši sodbi okrog 500 iz raznih delov Združenih Držav. Bila je navzoča neka Slovenka iz Brooklyna, N. Y., ena pa iz San Francisco, Cal. Lepo je bila zastopana nasebina Waukegan, Chicago in Joliet.

I. Z.

PROGRAM POTOVANJA slovenskih škofov.

28. junija. — Odhod iz Chicaga v Marquette, Mich., na grobnico treh ameriških slovenskih škofov. Zvečer odpotovanje v Duluth, Minn., kjer počivata Rt. Rev. Msgr. Josip F. Buh, in mučeniški misijonar Lovrenc Lavtizar.
- Dne 29. junija. — Zjutraj v Duluth, Minn. Odhod v Chisholm, Minn.
- Dne 30. junija in 1. julija. — V Chisholm, Minn.
- Dne 2. julija. — Popoldne ali zvečer odhod v Waukegan, Ill.
- Dne 3. julija. — Sprejem v Waukeganu, Ill.
- Dne 4. julija. — Dopoldne sv. maša in blagoslovljenje vogelnega kamna nove šole. Ob 3. popoldne odhod iz Waukegana.
- Dne 5. julija. — Dopoldne sv. birma v Sheboygan, Wis. Popoldne ob 3. uri v Milwaukee, Wis. Zvečer odhod v St. Paul, Minn.
- Dne 6. in 7. julija. — Zvečer odhod proti Denver, Colo., skozi Omaha, Neb.
- Dne 8. julija. — Vožnja.
- Dne 9. julija. — V Denver, Colo.

(Dalje na 6. strani)

Društvena naznanila in dopisi

VABILO NA SEJO.

Pozor člani društva sv. Vida! S tem uljudno vabim vse člane...

Društvo sv. Franciška Saleskega, št. 29, Joliet, Ill.

Člane označenega društva opozarjam, da se vdeležijo prihodnje mesečne seje...

Nam imenovani seji bo tudi zrebanje za zlato uro; zatorej prosim vse tiste člane...

Naznanilo. Iz urada društva sv. Petra in Pavla...

Zato ste naprošeni vsi cenjeni člani tega društva, da se v polnem številu vdeležite veseliče...

Obenem vabi naše društvo vsa tukajšnja slovenska in hrvatska podpornna društva...

Naznanilo. Društvo sv. Jožefa, št. 55, Crested Butte, Colo., je sklenilo na redni seji dne 10. aprila...

Ker so stroški večji kot dohodki, smo bili prisiljeni to storiti. Dasiravno plačujemo po 10 centov...

Radi tega naj se cenjeno članstvo ne huduje nad razpisano naklado, in se prosí, da to vpoštevajo.

S sobratskim pozdravom, Joe Sedmak, tajnik.

Iz urada društva sv. Janeza Evangelista, št. 65, Milwaukee, Wisconsin.

Na redni mesečni seji dne 13. junija so bili izvoljeni sledeči delegatje za 16. konvencijo...

Nadalje se opozarja vse one člane, ki dolgujejo na asessmentu, da istega takoj poravnate...

Sobratski pozdrav, Luka Urankar, tajnik.

Naznanilo in vabilo.

Članom društva sv. Janeza Evangelista, št. 65, Milwaukee, Wis., se naznanja, da priredi naše društvo velik piknik v nedeljo...

Nadalje so uljudno vabljeni vsa bratska društva, kakor tudi druga društva v Milwaukee in West Allis...

Kazipot: Vzemite Burnham St. karo, ki vozi po Reed St., Greenfield in Burnham St. do Woodlawn Ave.

S sobratskim pozdravom, Luka Urankar, tajnik.

Društvo Marije Čistege Společja, št. 85, Lorain, O.

Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da se vse članice našega društva skupno vdeležimo blagoslovljenjama kamna slovaške cerkve...

Poročati imam tudi žalostno novico, da je 14. junija preminula naša sosestra Lina Ernst v najboljši dobi...

Pokojnica je bila rojena v Washingtonville; kot dekle se je pisala Režek. Šla je v večnost za svojo materjo, ki je umrla šele pred šestimi meseci.

S sobratskim pozdravom, Frances Ponikvar, tajnica.

drago sosestro na njeni zadnji poti. Pogreb je bil nad vse krasen. Kakor je bilo njeno mlado življenje polno trpljenja...

Cvetka mlada presajena, na Kalveriji zdaj spi. Blizu svoje mame drage sladko je počivati. Kmalu šla si v dolgo večnost k ljubemu tja Stvarniku...

PREDNAZNANILO.

Društvo sv. Jožefa, št. 103 v Milwaukee, Wis., bo obhajalo dne 29. avgusta t. l. svojo 20-letnico.

Cenjena društva iz Milwaukee in West Allis so valed tega uljudno prošena, da naj ta dan ne prirejajo kakega izleta...

Natančen program našega slavnostnega dneva bo pravočasno priobčen v "Glasilu". Odbor.

Naznanilo.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 144, K. S. K. Jednote, se naznanja, da je društvo sklenilo na glavni seji...

Če pa recemo, da sta živela 25 let dva zakonska skupaj ter med tem časom preskusila marsikaj dobrega in slabega...

Mr. in Mrs. Laurich in tudi njihuj družina so člani naše K. S. K. Jednote. Mr. Frank Laurich je bil tajnik več let...

Lauričevim voščimo nadaljnjih 25 let sredi svoje dobre družine. Bog jih živi!

Pittsburgh, Pa. — Pravijo,

da obljuba dolg dela. Ker' ni lepo kako reč' obljubiti, pa jo neizpolniti, zatorej mi prihajamo s temi vrsticami ter prosimo sobrata urednika "Glasilu", da jih priobči.

Naznanilo.

Društvo Marije Magdalene, št. 162, Cleveland, O., je na redni mesečni seji dne 7. junija sklenilo, da se z assessmentom ne zaklada nobene članice več kakor za en mesec...

Nadalje je bilo sklenjeno, da se preloži dan prihodnje mesečne seje. Namesto 5. julija bo seja teden dni kasneje, dne 12. julija. To se je določilo vsied tega...

S sobratskim pozdravom, Frances Ponikvar, tajnica.

Iz urada društva sv. Ane, št. 170, Chicago, Ill.

Tem potom naznanjam sledeče vsem onim članicam našega društva, ki niso bile navzoče na zadnji mesečni seji.

Kakor vam že gotovo znano, je naše društvo kupilo krono Mariji Pomagaj v Lemontu; in na zadnji seji je bilo sklenjeno, da bo naše društvo imelo svojo slavnost skupaj z društvom sv. Ivana Krstitelja...

Zato vas prošim vse cenjene članice, da se vse brez izjeme vdeležite te slavnosti. Ne pozabite vzeti s seboj društvene regalijske. Zbiramo se ob 9:30 dopoldne v Lemontu.

Po cerkveni slavnosti bo na hribu dosti raznega okrepčila za želodec in grlo; to bo imel v oskrbi pripravljajni odbor.

K tej slavnosti pa uljudno vabimo tudi vse ostale vernice Slovence ob blizu in daleč, za kar se vam že vnaprej iskreno zahvaljujemo.

K sklepu še opominjam vse naše članice, da bi se malo bolj vdeleževale mesečnih sej. S sosestrskim pozdravom, Barbara Horvat, predsednica.

Eveleth, Minn. — Cenjeni sobrat urednik: Prosim malo prostora v "Glasilu", da vam povem eno novico iz velikega mesta Eveleth.

Petindvajset let! To v zgodovini sveta še ni velika doba. Toda petindvajset let v sloveškem življenju je že precej. Če pa recemo, da sta živela 25 let dva zakonska skupaj ter med tem časom preskusila marsikaj dobrega in slabega...

Mr. in Mrs. Laurich in tudi njihuj družina so člani naše K. S. K. Jednote. Mr. Frank Laurich je bil tajnik več let...

Lauričevim voščimo nadaljnjih 25 let sredi svoje dobre družine. Bog jih živi!

Pittsburgh, Pa. — Pravijo,

da obljuba dolg dela. Ker' ni lepo kako reč' obljubiti, pa jo neizpolniti, zatorej mi prihajamo s temi vrsticami ter prosimo sobrata urednika "Glasilu", da jih priobči.

Naši rojaki in farani slovenske cerkve Marijinega Vnebovzvetja so razdeljeni na vse štiri dele mesta. Mnogim ni mogoče vsled oddaljenosti prihajati v domačo cerkev vsako nedeljo...

Dr. Josip Mal, kustos in ravnatelj ljubljanskega muzeja je pisal povodom izdaje te knjige in o avtorju, da mu pošljo v priznanje tega književnega dela tudi naprosil, da naj mu sestavi svoj životopis za Biografski leksikon.

njih prijatelje se prav uljudno vabi, da se tega izleta vdeležijo blagovoliho.

Za dobro potrebo bo skrbel Pripravljajni odbor.

St. Stephen-Rice, Minn. — Dne 7. junija smo imeli v naši cerkvi prvo sv. obhajilo; pri tej priliki je prejele 22 otrok prvič Gospoda v Presvetem Rešnjem Telesu.

Dne-4. julija bodo vsi ti otroci birmani. Za vse to se v prvi vrsti zelo trudijo naš č. g. župnik Rev. John Trobec. Hvala jim zato! Poleg tega je pa škoro polovica starišev, teh otrok tudi prejela sv. obhajilo iz rok istega duhovnega očeta.

Dež, ki smo ga tako zelo potrebovali telo spomlad, je pričel ta teden prav obilno padati. S tem je mnogo koristil na naših poljih, travnikih in njivah.

Minulo nedeljo sta obiskala našo faro Very Rev. Regalal Čebul, O. F. M., provincijal o. franciskanov v Ljubljani in Rev. Bernard Ambrožič, O. F. M. iz Chicaga.

Velečastiti gospod provincijal so imeli slovesno sv. mašo, ki so delili slovesno obhajencem sv. obhajilo. Popoldne se je pa vršil shod za tretji red sv. Franciška.

Dne 16. junija sta bila poročena Peter Kozel in Ivana Slivnik; slednja je bivša naša učiteljica. Na mnoga, srečna letal S pozdravom, Poročevalec.

Steelton, Pa. — Kakor je bilo že poročano v "Glasilu", št. 23, da si bosta večno zakonsko zvesto obljubila Miss Mary Kraševac in Mr. Frank Ritrievac, tako se je tudi zgodilo dne 14. junija v tukajšnji slovenski cerkvi sv. Petra in Pavla.

Tako smo se zabavali do 5. ure zjutraj, nakar smo se vrnili vsi zadovoljni na svoje domove, ženin in nevesta sta se pa podala na "honeymoon trip" proti Ohio.

Eden izmed navzočih. Stiri leta v ruskem ujetništvu.

O tem najnovejšem književnem delu na polju naše književnosti v Ameriki smo že sivoječasno poročali. To, jako lično tiskano in bogato po vsebini izdano knjigo je spisal naš rojak in sobrat Josip Grdina, nečak predsednika K. S. K. Jednote in tajnik društva Presvetege Srca Jezusovega, št. 172, sedaj živeč na 6121 St. Clair Ave. v Clevelandu.

To knjigo so jako laskavo ocenili in na dolgo opisali "Ljubljanski Slovenec", "Domoljub", "Mladika" in drugi večšeki in posamezniki. Dr. Josip Mal, kustos in ravnatelj ljubljanskega muzeja je pisal povodom izdaje te knjige in o avtorju, da mu pošljo v priznanje tega književnega dela tudi naprosil, da naj mu sestavi svoj životopis za Biografski leksikon.

vi svoj životopis za Biografski leksikon. Pri pohvali te nove knjige je tudi omenil, da je v njeni priobčena prva celotna zgodovina Rusije v slovenskem jeziku.

O tej knjigi prinašamo še sledečo oceno: "Dragi g. urednik 'Glasilu.' 'Pošiljam vam izrezek iz mariborske 'Straže' od 4. 1., 1926 in prosim, če bi blagovolili izročiti g. Grdini obenem s priloženo zahvalo. Knjiga je res vsega priporočila vredna in bo svojo vrednost obdržala še v časih, ko bo marsikako hipermoderno delo, ki ga sedaj pri nas hvalijo z barnumsko reklamo — vsa naša sedanja literatura je skoraj izključno sama reklama — že davno pozabljena. Če se vam zdi, lahko ponatisnete v 'Glasilu.' 'Najlepše vas pozdravlja, vam udani: 'Ksaver Meško.'

Na Selah, pošta Slovenjgradec, Štajersko, dne 8. januarja, 1926. KNJIŽEVNOST ('Mariborska Straža')

'Stiri leta v ruskem ujetništvu' z dodatkom, a obširnim 'Pregledom zgodovine ruskega naroda. Spisal in založil Josip Grdina, tiskala in klišeje oskrbela Jugoslovska tiskarna. V Clevelandskem 'Glasilu K. S. K. Jednote' so nekaj let izhajali spomini Josipa Grdine iz svetovne vojne in ruskega ujetništva.

Preprosto, a tako lepo je bilo to pisano, tako bogato dejanja, da so se tu pri nas ljudje, zlasti mladi fantje za vsako številko tega lista kar trgali. Zdej so ti spomini izšli v obsežni knjigi, 611 strani velike osmerke z mnogimi, zelo lepimi slikami. Bral sem v rokopisu spomine našega rojaka, g. vladnega tajnika dr. Al. Trstenjaka. Zelo zanimivi. A seveda je oficir doživel spet kaj drugega in ne toliko kot navadno vojak.

Saj je ta knjiga prava robinzonada. In brez dvoma eden najlepših naših dokumentov iz svetovne vojne. Pomeh knjige bo z leti je rastle, ne zastarel. Komur je mogoče, naj knjigo kupi, izobrazovalna društva pa vsa. Najlepša slovenska knjiga je, ki nam jo je do zdaj podaril kak slovenski Amerikanec. Hvaležni smo mu zanj. — Ksaver Meško.

Oceña bivšega ruskega ujetnika "V Ljubljani, 15. marca 1926. 'Velespoštovani gospod Josip Grdina!

"Z velikim zanimanjem, kot bivši ruski ujetnik, sem kupil in prebral vašo knjigo 'Stiri leta v ruskem ujetništvu', in to radi tega, ker imam tudi jaz pripravljene spomine za objavo, za katero ste me pa sedaj prehiteli.

'Priznati moram in vam naravnost častitati, da se vam je opis tako sijajno posrečil in da ste gorje, katerega smo mi 'Nesčasni plenjenji' preživeli tako dobro orisali. "Z odličnim spoštovanjem: 'Josip Šušteršič, poduradnik v pisarni škofijske ordinarijate v Ljubljani.'

Opomba: Knjiga stane 82. Dobi se v knjigarni Josip Grdina, 6121 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Otroci, ki se kujajo pri jedi.

"Pojej, ali pa pusti, kakor hočeš. Vedi, da ne bo drugega — na primer — otroku kako jed, ko je bil bolan, jezen, prestrašen ali drugače razburjen. Dotična jed se mu je tedaj nastudila in ta občutek utegne ostati. Otroku tudi utegne nezavedno spojiti v mislih okus kakega neprijetnega leka z jedjo, ki je ne mara. Jako pametno je izslediti te miselne zveze, kajti je lažje odpraviti slabo navado, ako se ve za razlog. Starši, ki imajo izbirčne in muhaste otroke, naj pred vsem (Dalje na 3. strani)

preiskujejo svoje lastne navade pri jedi. Kajti največ je odvisno od njihovega dobrega zgleda. Ni odveč, ako se spominjajo, kaj govorijo o jedi in hrani v prisotnosti otrok. Taka preiskava samih utegne razjasniti starišem marsikatero zagonetko glede slabe navade otrok.

V zadnje mešau se je veliko spisalo s strani strokovnjakov o vzgoji otrok in njihovem duševstvu. Ne bo škodilo roditeljem, da se k tej literaturi zatekajo za reševanje mnogih problemov glede vzgoje svojih otrok.
F.L.I.S.

RAZMOTRIVANJE

NASVETI IN PREDLOGI ZA XVI. KONVENCIJO KSKJ.

IZ URADA PRAVNEGA ODBORA K. S. K. JEDNOTE
Razni odbori na konvencijah. Ako zasledujemo podporno organizacijo ameriškega tipa, praktičnih in naprednih načel na konvencijah, vidimo, da vedno vse podobore imenuje glavni predsednik iste organizacije. Raditega smo tudi mi na naši seji meseca januarja uvrstili med naše določbe tičeče se pravil glede konvencij, da vse odbore imenuje glavni predsednik Jednote.

Bratje in sestre naše dične Jednote! Mislim, da nikdo mi ne more očitati, da hočemo vpletati nekaj nemogočega, nepraktičnega in škodljivega za našo Jednoto, ker zasledujemo delovanje drugih podpornih organizacij in Jednot, kakor tudi skušnje naših konvencij, koliko nepotrebnega časa se porabi za prazen nič in še zraven tega popolnoma nepostavno. Vzemimo na primer poverilni odbor; nikdo nima pravice na konvenciji staviti kakšnega predloga ali imenovati kakšnega v odbor, dokler ni delegat pravilno ustoličen (potrjen.) Tudi delegat, kateri podpira predlog, mora biti preje pripoznan od poverilnega odbora, kot pravomočen in pravilno umeščen delegat in zastopnik na konvenciji. Žalibog, da pri nas in naših organizacijah je vse premalo zaupanja in po mišljenju nekaterih je glavni uradnik Jednote vse kaj drugega kot pa to, za kar ga izvolimo.

Dajmo jim tudi mi izkazati tisto čast in priznanje, katero vsak zasluži. Nikdar ne bomo rekli, da poštena kritika ni dobra, toda napadati in kričati vodno in vedno, pa nikakor ni koristno in tudi ne častno. Bodo torej bratje in sestre in Jednota naj nam bodi mati vsem jednak, da bomo lahko res ponosni na njo.

Razmotrivanja do sedaj so jako povoljna in vidi se, da večina je zato, da se enkrat zdramimo in delamo res v našo korist in si nekaj časa prihranimo in s tem tudi denar. Skušnja nas uči, da navadno se vse delo na konvenciji naredi v treh dneh, vsa druga potrata časa je v škodo Jednote, navadno traja prazno govorjenje prve tri dni, zakaj bi pa ne takoj prvi dan začeli delati in potem naše delo izgotovili v treh ali štirih dneh v veliko zadovoljnost članstva. Že danes povem, da tisti, kateri bodo zanesli prepričljivo prihodnjo konvencijo, bodo krivi posledic; gotovo da vsa potrebna in podučljiva debatiranja bodo z veseljem sprejeta, ne pa navadna napadanja in osebne mrznje. Zatorej cenjeni delegatje: glejmo, da se bomo skazali vrednim zaupanja, katerega so nam poverila društva ali pa zadnja konvencija.

Torej za uspešno konvencijo, za dobrobit in še večji napredek K. S. K. Jednote, sem vaš
Jno A. Dečman,
preds. pravnega odbora K.S.K.J.

Društvo sv. Janeza Krstnika,
št. 11, Aurora, Ill.
Na redni seji našega društva dne 6. junija t. l. je bil za delegata izvoljen sobrat Josip Fajfar, tajnik, za njegovega namestnika pa sobrata August C. Verbich, blagajnik društva.
Mi se strinjamo s splošno centralizacijo, ker le s tem pričakujemo složnost v splošnem,

in da se bomo potem lahko medsebojno nazivali bratje naše dične matere K. S. K. Jednote. Naše društvo spada v centralizacijo že od začetka. Ne, nismo bili primorani stopiti v centralizacijo zaradi finančnih zadev, ampak smo to storili iz zgolj bratstva do drugih članov in društev.

Nekatera društva so še vedno nasprotna centralizaciji, ker mislijo, da se preveč denarja siplje iz bolniškega sklada; toda taka misel ni na mestu. Članu ali članici, ki je bolan, a se ne drži predpisanih pravil, se lahko odvzame bolniško podporo od dne njegovega prestopka pravil. Kdor je v resnici vredne podpore, jo bo dobil, simulantom se pa isto lahko odvzame.

Kar se tiče Jednotinega imena, bi bilo prav in umešno, da bi se zvala naša Jednota Ameriško-Slovenska Katoliška Jednota in ne več Kranjska. To pa iz razloga, ker nas je nad 95 procentov, da smo prisegli zvestobo naši novi domovini, Ameriki. Zapustiti smo morali našo rodno domovino Kranjsko in Avstrijo, tako je torej povsem umešno in prav, da tudi ovržemo neprimerno ime Kranjska pri naši dični Jednoti. Ta Jednota razteza svoje dobre roke pod zvezdno ameriško zastavo in ne pod kranjsko. Čast našim pionirjem! Ne mislimo vas s tem žaliti, ako pripravimo spremembo imena.

Dolžnost nas veže, da tudi mi častitamo našim glavnim odbornikom in voditeljem, ker delujejo tako lepo uspešno in roka v roki za procvit našega katoliškega naroda in Jednote. S sobratskim pozdravom do vsega članstva naše Jednote.
Josip Fajfar, tajnik.

Društvo Marije Sedem Žalosti,
št. 81, Pittsburgh, Pa.

1. Na seji dne 20. junija so članice našega društva razmotrivali radi premembe Jednotinega imena in se enoglasno izrazile, da naj ostane po starem, nameč K. S. K. Jednota, in to vsaj še tako dolgo, dokler njeni pionirji (ustanovitelji) živijo.

2. Glede centralizacije je naše društvo za to, da ista ostane po starem; to je prostovoljna kot sedaj.

3. Točke glede operacijskih podpor naj se malo bolj popravijo, ker ne odgovarjajo zadosti pravilno. Naj se za vrhovnemu zdravniku pooblastilo, ter isto stavi v pravila, ne pa kakor je dosedaj izpuščeno.

Za delegatino je označeni dan na seji našo društvo izvolilo sestoro Josipino Fortun, za namestnico pa sestro Ano Jugovic.

S sestestrskim pozdravom,
Josephine Fortun, tajnica.

Društvo sv. Ane, št. 134, Indianapolis, Ind.

Na redni seji, dne 6. junija, 1926 je naše društvo razmotrivalo o nasvetu glavnega odbora glede premembe Jednotinega imena. Društvo se je izreklo za spremembo imena, in sicer da se glasi: A. S. K. J. iz vzroka, ker je to ime bolj častno in razmerker primerno.

Druga točka, katero naše društvo priporoča je bolniška centralizacija, katera je zelo velikega pomena za K. S. K. Jednoto.
Tretja, tudi zelo važna točka je vprašanje trajne bolniške

podpore. Ako hočemo spopolniti naš centralni oddelek, moramo delati sami na to, da si spopolnimo tudi dolgotrajno bolniško podporo, to je za prvih šest mesecev boleznij naj bi se plačevala polna podpora in pozneje polovična, in sicer dokler član ne umrje ali ozdravi.

Četrta točka: Konvencija naj se vrši v bodoče vsaka štiri leta, ravno tako glavni odbor naj bo izvoljen za dobo štirih let, s tem bi se v 12 letih prihranilo precej tisočakov Jednote.

Peta točka. Novi izvoljeni glavni odbor naj bo zaprišežen takoj na konvenciji.

Šesta točka. Odobril se je nasvet glavnega odbora, da naj se zgradi novi Jednotin dom, ker ga je zelo potreba in to naj se odobri na konvenciji.

Sedma točka. Ker ni več dolgo do konvencije, ko se bodo delegatje na glavnem zborovanju zbrali, naj delajo hitro in koristno. Tudi naj gledajo, da se asesment tako uredi, da ne bodo delali preveč doklad, kajti naklade so najhujše stvari za članstvo, katerih se vsakdo boji.

Zatorej delegatje, ko pridete na konvencijo, lahko obvarujete članstvo nezahvaljenih naklad.

Naše društvo je vse te točke soglasno odobrilo.

Mary Dugar, predsednica,
Mary Kocjan, tajnica,
Frances Stergar, blagajnica.
(Pečat)

East Helena, Mont. — Veliko članov se je že vdeležilo razmotrivanja na tem mestu v prid premembe bodočih Jednotinih pravil. Kot sem videl poziv sobrata Jno. Dečmana, predsednika pravnega odbora, on še vedno priporoča društvom in posameznim članom, da naj se vdeležijo razprav, ter izrazijo svoje mnenje.

Jaz priporočam sledeče točke: Ime Jednote bi v resnici bolj pristojalo, ako bi jo nazivali Ameriška Slovenska Katoliška Jednota namesto Kranjska Slovenska Katoliška Jednota. Argumentov in drugih pojasnil je bilo glede tega že dosti in tudi stroškov bi ne bilo pri tem posebnih, kakor je to glavni odbor pojasnil in sobrat glavni predsednik.

Konvencija naj se vrši na tri leta, ker se še na ta način nabere dosti opravila. Ako hočemo imeti konvencijo na štiri leta, morda še več, moramo dati glavnemu odboru več moči, da sklepa tudi v pomanjkljivosti pravil, katere nanese čas med eno konvencijo do druge. To je pa jako težavno; razvidel smo letos iz nastopa nekaterih društev. Ko so prišli glavni uradniki meseca januarja z nekaterimi nasveti, so jih nekatera tako na nepremišljen in neopravičen način napadla.

Člen 4, točka 14. Naj bi se pri tem nekoliko popustilo, da bi se glasilo: "Vsako društvo, ki šteje 50 članov, ima pravico poslati delegata, ali če mogoče še za manj." Razloge za to naj navedem iz skušnje pri našem društvu, katere imam ravno sedaj pred seboj. Glavni tajnik mi je naznanil, da naše društvo voli delegata kar v senci še dveh drugih društev. V resnici, da je bil to sklep zadnje konvencije in v smislu današnjih pravil; toda vseeno, če bi mogli poslati delegata za 50 članov, bi bilo gotovo večje zanimanje, da bi dobili še tistih par članov, katerih nam manjka do 50. Ker se pa zdaj zahteva 75 članov, tega števila ne moremo doseči, pa če še tako poskušamo; zato naj bi tudi velika društva pri tem nekoliko popustila. Pomislite, da Jednota ne obstoja samo iz velikih društev, ampak večinoma iz srednih in malih; in mala društva so ravnotako dobrodošla v Jednoto kakor velika. Zato dobro premislite delegatje 16. konvencije, ter bodite malo popustljivi. Sprejmite tudi mala društva na konvencijo z vsami

pravicami in dajte jim prilžnost do svojih lastnih zastopnikov; saj se tudi od malih društev zahteva konvenčni asesment kakor od velikih društev. Če se pa ne more storiti tega, da bi se popustilo vsaj za 25 članov, potem je pa najboljšje, da se male društvene reprezentacije popolnoma opusti kot s pravicami, tako tudi s tem asesmentom.

Dalje: Po današnjih pravilih ostane neizplačana posmrtnina mladoletnih dedičev pri Jednoti; toda v dostih slučajih bi oče ali mati ta denar bolj potrebovala kot pa otrok ko enkrat doraste. Oče umrje, zapustivši ženo in otroke; posmrtnino je imel narejeno na otroke. Kam naj se v tem slučaju obrne mati z malimi otroci? Na občino (County)? In koliko podpore dobi tam, ta si lahko predstavljamo; komaj za boren prežitek; za bolezen in obleko še misliti ni. Zato jaz svetujem, da se stavi v nova pravila sledeča točka:

Ako oče umrje, ki je imel posmrtnino narejeno na svoje otroke, naj se isto izplača materi otrok s posredovanjem krajevnega društva in sicer ne več kot \$100 na leto in sicer eno leto po smrti, če ostane taka mati samica (vdova); ako se pa zopet omoži, se teh deležev ne izplača; v tem slučaju ostane posmrtninski delež otrok nedotakljiv. Ravno tako naj bi veljalo tudi za očete.

To sem napisal iz skušnje, ki se je prigodila tukaj par mesecev nazaj. Umrli je mož in zapustil ženo ter dva otroka, eden star tri leta, drugi pa sedem mesecev. Ko sem nesel vdovico ček za polovično posmrtnino, se je žena zjokala rekoč: "Mislim sem, da me je moj dragi bolj ljubil. Kaj bom sedaj počela s tako malo svotico denarja pri tako mladih otrocih?"

Moram pa pripomniti, da je vladala pri označeni družini prava krščanska ljubezen. Kaj je našlo moža, da je zapisal posmrtnino na otroke, ne vem; gotovo menda še večja ljubezen do njih kot do žene?

Mišiške zahvale in naznanila v "Glasilu" naj bi se priobčevalo zastoj do gotove velikosti.

Kaj pa s centralizacijo bolniške podpore? Ali bomo res vedno razdvojeni? Ali v resnici nočete tistega napredka Jednoti, katerega zasluži? Pomislite to, dragi mi bratje in sestre večjih (bogatejših) društev, da ne boste v škodo Jednote in tudi ne sebi, če boste pristopili v ta plemenit oddelek. Dokaz je že tukaj, da se člani vedno bolj zanimajo za ta oddelek pri naši Jednoti; to je razvidno iz novih društev, ker vsako pristopi tudi v centralizacijo. Torej opustite vendar že enkrat starino, če vidite, da so novosti boljše. Ne čakajte na to, da bi bili prisiljeni, ker to je poniževalno. Povem vam, da do tega bo enkrat gotovo prišlo. Centralizacija že zdaj dobro obstoja; če bi bila pa vsa društva zraven, bi pa še toliko boljše. Zato ne pomišljajte! Pridružite se dobri stvari, kar bo gotovo v napredek posameznim članom in naši K. S. K. Jednoti.

Joseph M. Sasek, tajnik, društva sv. Cirila in Metodaja, št. 45.

Joliet, Ill. — Ker pazljivo čitam "Glasilo" in razna razmotrivanja, vidim, da se nihče ne oglasi s kakim nasvetom, kako bi bilo mogoče znižati asesment, katerega marsikateri težko plačuje in si mora dostikrat pritrčati pri eni ali drugi stvari, da zamore plačati za marsikatero v višjih razredih visoki asesment, ki pa je za nekatero težko breme, posebno v sedanjih razmerah. Z ozirom na to sem namenil dati cenjenemu članstvu v pretes par nasvetov, iz dobrega namena in ne želim, da

bi se kdo čutil žaljenega, dasi-tavno je že star pregovor, da resnica v oči bode.

Naj pričnem pri točki radi novega Jednotinega imena. Kot 16-letni član naše slavne K. S. K. Jednote svetujem vsem tistim, ki se zanimajo za novo ime, naj bi rajši tisti denar, kar bi ga radi premembe imena po nepotrebnem potrošili, dali našim dolgotrajnim bolnikom, četudi plačujemo v onemogli sklad, vendar še vedno prihajajo mile prošnje na društvene seje za pomoč od naših članov, katerim je že dolgotrajna bolezen izčrpala vsa gmotna sredstva in so prisiljeni se obračati do usmiljenih src. Dragi mi sobratje in sestre! Premislite, kaj pomaga osebi, ako ima še lepše ime, ako niso dela koristna. In enako je z našo slavno K. S. K. Jednoto. Ako bi ne delali za napredek, ako bi ne izpolnjevali naših dolžnosti in ako bi ne plačevali redno podporo, katere smo dolžni plačati ljudem, ki nam najlepše ime, kar si ga more izmisliti najbolj bistroumen človek prav nič ne koristilo. Dela, katera izvršuje naša slavna K. S. K. Jednota so tisti faktor, ki kinčajo našo Jednoto in ne ime.

Poglejmo še malo naprej in pomislimo, ako bi se to uresničilo, kar se od gotove strani nam priporoča radi imena, in sicer: Društvena bandera, zastave, regalije, znaki in drugo, kar je stalo mnogo denarja, in je še dobro za rabo, naj bi ostalo. Nova društva in društva, ki imajo že obrabljene zgoraj omenjene predmete, naj bi se pri nabavi istih posluževala novega imena. Postojimo in pomislimo, kako bi vse to izgledalo, ako bi se pri paradi zbrali in korakali po mestu ali kjer si bodi z dvema imeni. Ali bi to ne izgledalo, da smo od dveh Jednot? To bi imelo za našo slavno Jednoto slabe posledice, da bi se začeli deliti v dva tabora ali dve stranke. Mnogo bi se lahko pisal o škodi, ki bi jo povzročilo novo ime, toda naj to zadostuje v nadi, da bodo že na prihodnji konvenciji zastopniki raznih društev toliko previdni, da bo zadeva radi imena v kratkem času končana za dobrobit vsega članstva, spadajočega h K. S. K. Jednoti.

Kar se tiče "Glasila," naj bi se glasilo: Jednotino glasilo dobiva vsaka družina po en list in če je kaj bordarjev, ki so tudi člani Jednote, morajo tudi dotičniki list prejemanati, kakor tudi uradnice ženskih društev, in sicer predsednica, tajnica in blagajničarka, vse druge članice naj pa ne bodo prisiljene list prejemanati in tudi ne za njega plačevati. Ako ga pa želijo prejemanati, naj zanj plačajo kakor drugi člani, in uradnice društva. Približno tako je bilo sklenjeno, kar se tiče možkih članov na 14. konvenciji v Jolietu na 13. seji dne 21. avgusta, 1920. Ni pa prišlo v pravila, ker je sobrat urednik trdil, da poštna oblast zahteva, da ga mora vsak član in članica prejemanati. Kar ta njegova trditev velja, je le to, da ga mora prejemanati le dvakrat v letu in to je pol in letoletni račun, nikakor pa vsak teden, kakor je on trdil. Za spričevalo mojega pojasnila o zadevi "Glasila" imam na razpolago prepis pisma od Post Office Department Thirt Assistant Postmaster General, Washington, dne 6. septembra, 1923, ki se glasi v angleškem jeziku sledeče:

"If the application blanks still used contain the same or a similar clause, the object the Union desires to attain, that is, to send only one copy of each issue of the publication to the respective families having two or more members, could be easily attained by blocking out the quoted clause from all applications except one for membership in the Union made by the members of the same family."

Slovenski prevod: "Ako vsebujejo prošnje za sprejem — ki so še vedno v rabi — isto ali slično izjavo se zaželjeni namen Jednote lahko doseže, to je, da bi se pošiljalo samo en iztis vsake izdaje gotovim družinam, ki imajo dva ali več članov, na način, da se črta ono izjavo iz vseh prošenj izvzemši za samo enega člana Jednote, narejeno po članih ravno iste družine."

Nekateri bo ugovarjali, da se potem ne bi moglo lista za to ceno tiskati. In zopet drugi, da se ne bo dobilo toliko za oglase itd. Kar se tiče oglasov, bodi-mo pravični in vpoštevajmo le tiste iztise, kar se jih čita, in no tiste, vse kar se jih tiska, in ker smo izhajali z ceno 84 centov zadnje dve leti, tako je upati, da bomo tudi v naprej, ker se je naša organizacija v teku dveh let za več tisoč članov in članic pomnožila, in ne bo dosti različke, ako nekaj tisoč članic glasila ne plačajo in ne prejema. Pri tem je treba pomisliti, da je treba papir, tiskovino in pošiljanje plačati. In ker naša Jednota ni v zvezi s tem podjetjem, zato je bolje za nas, oziroma za naše članice, da se glasilo omeji, in se ga tiska le toliko, kolikor se ga čita.

Z veseljem zasledujem tudi mesečna poročila, kako lepo napredujemo v članstvu, kakor tudi v gmotnem oziru. In ker se je na 15. konvenciji razmotrivalo, da bi se delalo nato, da bi bili, ako mogoče, vsi člani in članice enega usmrtninskega asesmenta prosti v letu, in to se ni zgodilo, oziroma uresničilo do sedaj, ker nismo bili dosti močni z blagajno, oziroma bi preveč oslabilo našo solventnost. Sedaj pa, ko smo v teku treh let toliko v gmotnem oziru napredovali, da bi ne porabili niti obresti od tega, bi bil moj nasvet, naj bi bodoča konvencija za božično darilo, ako le mogoče, opustila za december smrtninski asesment za vse članice in članice K. S. K. Jednote. S tem bi se naša slavna mati spominla svojih ljubljenih sinov in hčér in jih obdarila za njih vdanost in zvestobo. To delajo že druge dobro stoječe organizacije. In ako se tudi pri nas kaj enakega uresniči, bo velika reklama za našo slavno Kranjsko Slovensko Katoliško Jednoto.

Torej cenjena društva, vzemite v pretres te moje skromne nasvete, in oglasite se v "Glasilu" v koliko se z njimi strinja-te.

Pozdrav na vse članstvo K. S. K. Jednote,
Simon Šetina,
član društva sv. Frančiška Saleškega, št. 29.

Barberton, O. — I have been a member of St. Joseph lodge, No. 110, for the last nine years, and during the past several years have not attended a meeting, a poor admission, I admit, but nevertheless I think I have done my share in all other ways. Granting that I have been very negligent in attending the monthly meetings, I am still a member and intend to continue my membership in the future.

The fact that the national convention of the Union is near at hand, is what prompted me to write this letter. At this convention, among other things, should be brought up the question regarding the future of the Union, the future enrollment, the means of maintaining interest in the Union for the younger element, etc.

Everyone is aware of the fact that in the next generation this Union will consist of, I'll venture to say, seventy-five per cent. membership that will speak little or no Slovenian. The restricted emigration laws are keeping the influx of the emigrants to this country to the minimum. Of the quota permitted to enter this country

of ours, a small percentage is enrolled in the Union. In the future, if not at the present time, the new membership will consist of American born, almost exclusively.

As the years roll on, the change will have been more and more in evidence; monthly meetings, social gatherings and the national conventions will be conducted in the English language. Possibly the readers will think that my views are strained and exaggerated, but those that have been born and educated in this country, will certainly agree with me.

Our order is a fraternal one and something should be done to retain the interest of the members. I understand that some efforts are being made in this regard, athletic teams for young men are being created and sewing clubs for the girls. Such activities are to encourage by all the younger folks. But the idea should be enlarged upon. As a step further, I would suggest maintaining club rooms for members' use, the cost to be paid with dues which would be assessed against the members according to sex and those of the senior department only. I would also suggest an expansion of space allotted in the "Glasilo" for special articles of interest to those, who do not read the language of our parents. Our priests should be asked to write articles in the English tongue and not limit themselves to the Slovenian only. I understand we have very talented professional members who could compose articles that would be literally devoured by the readers.

To those lodges that have not as yet elected their delegates to the national convention, I would suggest and urge that they select those of the younger element. Gradually the older ones will retire and then depart to the hereafter, and the younger ones will fill the vacancies. Now is the time that these younger people should get into the harness. On the other hand, they should be eager and strive for a chance to attend a convention for volumes are taught and one can study human nature to his heart's content for he meets people from every part of the country.

In conclusion, I would like to say a few words regarding the resolution which will be presented at the convention to change the name of the Union. The name in its present form is Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota." The first word is as superfluous as the fifth leg on the proverbial "wiffen-proof." I never heard a Slovenian tell his or her friends that he or she is a Krainer. Krainers are Slovenians, aren't they? Then why not drop the former? Let your "old country" prejudices be forgotten. The name "Amerikanska-Slovenska Katoliška Jednota" (American-Slovenian Catholic Union) certainly is appropriate. To me the present name is as absurd as if there was a company or organization that would call itself the "Paris-France" or "Saxon-German." As far as the cost of revising the name is concerned, I do not think it would exceed five dollars per lodge. All stationary, books and supplies on hand could be used up by simply using a rubber stamp with the new word.

Hoping I have not unduly bored you and wish you health,
I am,
Fraternally yours,

J. T. G.

Samo 100 delovnih dni ostane na Rumunskem, če odštejemo veliko število praznikov, ne- delje in pa po vojni vpeljane narodne praznike.

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Izšla vsak torek.

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah Ameriki.

Uredništvo in upravnništvo: **CLEVELAND, OHIO.**
6117 St. Clair Ave. Telefon: Randolph 3012

Narednina: \$0.84
Za polno leto \$1.00
Za tiskarstvo \$3.00

OFFICIAL ORGAN
of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
of the
UNITED STATES OF AMERICA
Maintained by and in the interest of the Order.
Issued every Tuesday

OFFICE: 6117 St. Clair Ave. **CLEVELAND, OHIO.**
Telephone: Randolph 3012.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA

NEIZPLAČANE POSMRTNINE, OZIROMA SVOTE, VLOŽENE NA BANKO, NA IME DEDIČA IN K. S. K. JEDNOTE KOT VARUHA

Ime ded.	Vsota	St. vl. knj.	Ime umr. čl.	Cert. št.	Dr. št.
Anna Mihelič	\$ 50.00	5474	Peter Colarič	1088	16
John Luzar	125.00	5475	Frank Luzar	3858	7
Agnes Luzar	125.00	5476	Frank Luzar	3858	7
Josephine Luzar	125.00	5477	Frank Luzar	3858	7
Ljubica Matijevič	150.00	5478	John Matijevič	17745	103
Frank Kreus	100.00	5479	John Kreus	1819	38
Frank Burčar	325.00	5480	Frank Burčar	21456	40
Mary Burčar	325.00	5481	Frank Burčar	21456	40
Angela Petrovič	100.00	5482	Terezija Petrovič	4224	95
Frank Petrovič	100.00	5483	Terezija Petrovič	4224	95
Elizabeth Grabrijan	200.00	5484	Nick Grabrijan	1041	15
Dragica Novosel	150.00	5485	Anna Novoselj	7843	147
Catherine Flajnik	100.00	5486	Michael Flajnik	134	50
Louis Važnaj	150.00	5487	Stanley Važnaj	19374	95
Anna Važnaj	150.00	5488	Stanley Važnaj	19374	95
Staza Važnaj	150.00	5489	Stanley Važnaj	19374	95
Alexander Važnaj	150.00	5490	Stanley Važnaj	19374	95
Andrew Važnaj	150.00	5491	Stanley Važnaj	19374	95
Elizabeth Videtič	100.00	5492	Barbara Videtič	2302	2
Anna Zdravec	111.15	5493	Anna Zdravec	8767	25
Barbara Zdravec	111.15	5494	Anna Zdravec	8767	25
Mary Prešeren	50.00	5495	John Prešeren	5078	112
Matt Prešeren	50.00	5496	John Prešeren	5078	112
Stephen Prešeren	50.00	5497	John Prešeren	5078	112
Frank Prešeren	50.00	5498	John Prešeren	5078	112
Frank Zorko	100.00	5499	Joseph Zorko	15467	41
Johanna Zorko	100.00	5500	Joseph Zorko	15467	41
Ernest Jelovčan	100.00	5501	John Jelovčan	9905	95
James Jelovčan	100.00	5502	John Jelovčan	9905	95
Elizabeth Jelovčan	100.00	5503	John Jelovčan	9905	95
Anton Lozar	10.00	5504	Frank Lozar	619	7
John Lozar	10.00	5505	Frank Lozar	619	7
Peter Chulik	300.00	5506	Alex Chulik	21829	70
Johanna Benedičič	125.00	5507	Johanna Benedičič	3616	86
Albina Benedičič	125.00	5508	Johanna Benedičič	3616	86
Fanny Benedičič	125.00	5509	Johanna Benedičič	3616	86
Joseph Benedičič	125.00	5510	Johanna Benedičič	3616	86
Anna Jardas	100.00	5511	John Jardas	21440	41
Mary Jardas	100.00	5512	John Jardas	21440	41
John Jardas	100.00	5513	John Jardas	21440	41
John Hribar	350.00	5514	Joseph Potočar	20844	52
Ambrose Plesha	500.00	5515	Thomas Plesha	23060	106
Peter Vidic	400.00	5516	Frank Vidic	3033	44
Henry Novak	100.00	5517	Martin Novak	626	7
Stefania Novak	500.00	5518	Martin Novak	626	7
Martin Terbusi	250.00	5519	Martin Terbusi	19504	33
Anna Terbusi	250.00	5520	Martin Terbusi	19504	33
Anton Berdajs	225.00	5521	Anton Berdajs	17884	131
Frank Berdajs	225.00	5522	Anton Berdajs	17884	131
George Milek	200.00	5523	George Milek	2471	41
John Milek	200.00	5524	George Milek	2471	41
Stephen Vukelja	250.00	5525	John Vukelja	22211	103
Joseph Vukelja	250.00	5526	John Vukelja	22211	103
Catherine Vukelja	250.00	5527	John Vukelja	22211	103
Albin Zupančič	225.00	5528	Ignatius Zupančič	2430	58
Albert Pelc	100.00	5529	George Pelc	642	7
Carl Pelc	100.00	5530	George Pelc	642	7
Elsie Pelc	100.00	5531	George Pelc	642	7
John Benedičič	450.00	5532	Katarina Benedičič	4840	86
Albina Benedičič	450.00	5533	Katarina Benedičič	4840	86
Cyril Uhernik	100.00	5534	Anton Uhernik	664	7
Michael Uhernik	100.00	5535	Anton Uhernik	664	7
Anna Uhernik	100.00	5536	Anton Uhernik	664	7
Joseph Zabkar	10.00	5537	Joseph Zabkar	9386	1
Mary Zabkar	10.00	5538	Joseph Zabkar	9386	1
Mary Reitz	125.00	5539	John Reitz	22568	135
Julia Reitz	125.00	5540	John Reitz	22568	135
Angela Reitz	125.00	5541	John Reitz	22568	135
Stephen Gerčman	33.34	5542	John Gerčman	876	12
Bridget Gerčman	33.34	5543	John Gerčman	876	12
Peter Gerčman	33.33	5544	John Gerčman	876	12
Margaret Gerčman	33.33	5545	John Gerčman	876	12
Zita Gerčman	33.33	5546	John Gerčman	876	12
Thomas Smithberger	125.00	5547	Frank Smithberger	10255	60
Frank Jakovčič	150.00	5548	Katarina Jakovčič	1675	80
Charles Papež	50.00	5549	Frank Papež	3639	2
Alouis Papež	50.00	5550	Frank Papež	3639	2
Philip Papež	50.00	5551	Frank Papež	3639	2
Theresa Papež	50.00	5552	Frank Papež	3639	2
Raymond Germekar	114.28	5553	Martin Germekar	3292	93
Dorothy Germekar	114.28	5554	Martin Germekar	3292	93
Michael Germekar	114.28	5555	Martin Germekar	3292	93
Albin Brule	300.00	5556	Frank Brule	8159	65
Frances Brule	300.00	5557	Frank Brule	8159	65
Mary Brule	300.00	5558	Frank Brule	8159	65
Peter Mihelič	125.00	5559	Peter Mihelič	10501	41
Barbara Mihelič	125.00	5560	Peter Mihelič	10501	41

Anna Mihelič	125.00	5561	Peter Mihelič	10501	41
Frances Mihelič	125.00	5562	Peter Mihelič	10501	41
Mary Okoren	100.00	5563	Uršula Chaps	5917	80
Francis Okoren	100.00	5564	Uršula Chaps	5917	80
Julia Okoren	100.00	5565	Uršula Chaps	5917	80
Ella Okoren	100.00	5566	Uršula Chaps	5917	80
Anton Okoren	100.00	5567	Uršula Chaps	5917	80
Rose Chaps	100.00	5568	Uršula Chaps	5917	80
Jim Chaps	100.00	5569	Uršula Chaps	5917	80
John Jesih	200.00	5570	Matt Jesih	23495	7
Henry Jesih	200.00	5571	Matt Jesih	23495	7
Dorothy Jesih	200.00	5572	Matt Jesih	23495	7
Joseph Jesih	200.00	5573	Matt Jesih	23495	7
Mary Jesih	200.00	5574	Matt Jesih	23495	7
Frances Hrovatin	150.00	5575	Andro Hrovatin	841	12
Steve Juricich Jr.	750.00	5576	Steve Juricich	25410	45
Peter Krstich	50.00	5577	Perina Krstich	5079	33
Rocus Krstich	50.00	5578	Perina Krstich	5079	33
Lucy Krstich	50.00	5579	Perina Krstich	5079	33
Mirko Krstich	50.00	5580	Perina Krstich	5079	33
Josephine Krstich	50.00	5581	Perina Krstich	5079	33
Mary Krstich	50.00	5582	Perina Krstich	5079	33
Nicholas Krstich	50.00	5583	Perina Krstich	5079	33
John Gorenc	83.33	5584	Joseph Gorenc	4049	4
Martin Gorenc	83.33	5585	Joseph Gorenc	4049	4
Jacob Gorenc	83.33	5586	Joseph Gorenc	4049	4
George Gorenc	83.33	5587	Joseph Gorenc	4049	4
Edward Gorenc	83.33	5588	Joseph Gorenc	4049	4
Marcus Baršič	50.00	5589	Terezija Baršič	2544	81
Anton Uhernik	100.00	5590	Anton Uhernik	664	7
Frank Spisich	700.00	5591	Michael Spisich	9527	33
Skupna vsota				\$17,538.46	

POJASNILO.

Število neizplačanih posmrtnin se je od leta do leta množilo. V velikih slučajih se dedičem ali njih sorodnikom ni zdelo umestno podati se v stroške, da bi se preskrbelo postavnega varuha. V nekaterih slučajih se ne zna za naslove dedičev. Tako je ostalo več manjših in večjih posmrtninskih deležev neizplačanih.

Glavni odbor je določil, da se vse te teže izplača, oziroma vložijo obrestonosno na banko na ime dediča in K. S. K. Jednote.

Kakor iz predstojajočega poročila razvidno, se je v smislu sklepa vložilo denar na ime dediča in K. S. K. Jednote, kot oskrbnico. Denar prinaša 3% obresti. Ko dedič dopolni postavo predpisano starost (postane polnoleten), se mu bo pripadajoči delež posmrtnine z obrestmi vred izplačalo. Isto velja za dediče, za katere naslove se ne zna. Kakor hitro se bo tak dedič zglasil, se mu bo posmrtninski delež z naraslimi obrestmi nakazal.

Predstojajoče poročilo kaže ime dediča, posmrtninski znesek, številko knjžice, ime umrlega člana ali članice, certifikat število in številko društva, h kateremu je pokojnik pripadal.

Cenjene tajnike in tajnice krajevskih društev se prosi, da predstojajoče poročilo prečitajo in vknjižijo zneske v društvene knjžice, kakor tudi da zabeležijo ime dediča in številko vložne knjžice. Ravno tako se prosi, da tajniki in tajnice dedičem, oziroma njih sorodnikom naznanijo, da je denar obrestonosno naložen na banki in da bodo dediči prejeli poleg pripadajočega jim smrtninskega deleža tudi obresti.

Določitev glavnega odbora bo v veliko korist dedičev.

Za glavni urad K. S. K. Jednote:

Josip Zalar, glavni tajnik.

Zdravniški nasveti.

vzhodni odprti, K. S. K. Jednote
Fide Dr. Jos. V. Grakal

V najnovjšem času se je zelo razpasla bolezen, ki je splošno poznana pod imenom sifilis. Vzrok tega je do gotove mere iskati v navalu ljudi iz dežele v velika mesta, še več pa po svetovni vojni. V zadnjih 50 letih se je karakter te bolezni znatno izpremenil. Poprej so se znaki bolezni pojavili takoj ali kmalu, ko je oseba nalezla bolezen. Pokazale so se rdeče lice ali drugi različni spuščaji po koži. Danes se ti znaki ne pokažejo tako hitro po obolevanju. Večkrat so ti znaki zelo nejasni, in bolnik dostikrat misli, da ni več nič nevarnega.

Najbolj jasni znaki obolenja se pokažejo med desetimi in tridesetimi leti po obolevanju. Ti znaki so srčne bolezni, skrčenje žil, itd. Ta bolezen neumiljeno krajša ljudsko življenje, posebno še pri onih osebah, ki ne žive zmerno.

Osebe, ki so bile bolne na tej bolezni, morale bi si dati vsako leto preiskati svojo kri. Mnogo slučajev poznano, ko se je bolezen v osebi samo potajila, postala za nekaj časa pasivna. V takem slučaju se zamore dotična oseba do gotove meje ubraniti boleznem, ako drugače pazi na svoje zdravje. Osebe pa, v katerih se je omenjena bolezen potajila, morejo ponovno zbuditi, ako se podajo alikoholizmu. Posledica takega ponovnega obolenja lahko znači zanje nevarnost, da postanejo popolnoma nesposobni. Ni je bolj nevarne kombinacije kot sta sifilis in alkohol. Tudi tobak škoduje nekaterim tako bolnim osebam; zato bi se morali dotičniki vzdržati tudi kazenja. Debeljenje tudi škoduje takim osebam in bi morale

biti zelo zmerni v hrani.

Osebe, ki so bile okužene s sifilisom, bi morale živeti zelo redno in zmerno življenje. Pretežno fizično kot tudi duševno delo in prevelike skrbi škodujejo. V moji zdravniški praksi naletel sem na mnoge slučaje te bolezni v različnih stadijih.

V nekem slučaju sem naletel na bolno deklico, ki je o priliki neke zabave imela opraviti z bolno osebo. V drugem slučaju sem neletel na 20letnega mladeniča, ki je bil popolnoma slep in bo tak tudi ostal, radi bolezni starišev, ki je bila zamenjana. V tretjem slučaju sem videl osebo, ki radi te bolezni začne izgubljati vid že v tridesetem letu, in obstaja nevarnost, da bo kmalu popolnoma slepa. Takih in podobnih slučajev najde zdravnik zelo mnogo. Dosti je ljudi, ki poslušajo vsak nasvet, samo ne zdravnikovega. Vse so poskušali, a nikoli se niso pobrigali, da bi si dali preiskati svojo kri.

Ker skoro v vseh slučajih nosi krivdo obolenja na sifilisu dotična oseba sama, je res čudno, da imamo toliko te vrste bolnikov. Ljudje, ki žive zmerno in moralno, nikoli ne obole za to bolezen. Ona se prime moških in žensk, ki smatrajo za domo vsak prostor.

Za malo dvomljive vrste zabave ali veselja si nalezejo bolezen za vse življenje, ali pa katero morejo ozdraviti le v velikozdravilnosti, z mirnim in zmernim življenjem, brez vsake bučne zabave. Čudno je tudi to, da ne nalezejo te bolezni sumo veseli in zabavo ljubeci mladeniči, tudi sivi starci se prihajajo zdraviti zanjo.

Ko bi se ljudje bolj doma držali, bilo bi mnogo manj te bolezni med njimi. To se tiče mladenčev in deklet.

PREPOVEDANE BESEDE.

Praznovanja je še vse polno pri različnih narodih, največ pa tam, kjer je malo vere. Med škotskimi ribiči ne sme nikdar pasti beseda "zajec," a kadar so na morju, se pod nobenim pogojem ne sme omeniti beseda "sule" in "minister," ker bi privredlo do nesreče. Nikdo pa ne ve, kdaj je to praznovanje nastalo. V nekaterih gledališcih v Londonu se ne sme izpregovoriti beseda "ogonj." V pivovarni ne smeš nikdar reči "voda," a v nekaterih bolnicah je prepovedana beseda "bolezen." Stari tovarnar in milijonar Krupp v Essenu na Nemškem ni smel nikdar slišati besedo "smrt" in delavstvu, kakor sploh vsem uslužbenecem, je bilo prepovedano v njegovi navzočnosti to besedo izgovoriti. Dasi izdelovalec smrtonosnega orožja, se je same besede "smrt" strašno bal. Ta njegova slabost je bila tudi povod, da je bil do smrti s svojo ženo v sporu.

PREBRISAN PES

V vsi Firlie blizu Lewesa na Angleškem ima neki mesar psa, z imenom "Pat," ki ga prištevajo med najrazumnejše na svetu. Mesar pravi, da ga ne bi prodal za nobeno ceno. Gospodarja spremlja na pet milj oddaljeno kladivo, tam skoči z voza, poišče ključ od vrat ter ga izroči gospodarju. Nato prične z zobmi za vajeti ter peje konja v hlev. Doma koristi toliko kot kak izurjen služabnik. Dan prične pri njem s tem, da leta od ene spalnice do druge ter laja, dokler uslužbenci ne vstanejo. Ko je mesarica odprta, čaka pripravljen za razna pota. Ob sobotah razna računa enega za drugim po raznih hišah. Tudi denar prinese skupaj. Pri neki taki priliki ga je napadel drug pes in ga pozval na boj; ta pa je hitro nesel mošnjček z denarjem za vrata v veži nablizje hiše, se spustil v boj, premagal nasprotnika, skočil v vežo po mošnjček in mirno nadaljeval pot proti domu. Ko je bil šest mesecev star, je šel sam na obično po znamko. Iz trgovine prinese vse, samo popra se ne dotakne. Zavoje z mesom raznaša strankam, a še nikoli ga ni skušnjava premagala, da bi bil pokusil, kar je nosil. Patov gospodar trdi, da mu naredi potov za dva človeka.

KAJ JE BOLJE?

I.
Bolja pamet nego zamet.
Bolja prva zamera od druge.
Bolja bobova slama nego prazne jasi.
Bolji črn kos kruha nego prazna torba.
Bolji danes kos nego jutri gos.
Bolje dati volno nego živo ovco.
Bolji dober glas ko srebrn pas.
Bolje drži ga ko lovi ga.
Bolje prihranjeno jajce ko sneden vol.
Bolje je biti pobožen, pa ubožen, kakor hudoben, pa premožen.

II.
Bolje je lačen biti kakor raztrgan hoditi.
Bolje je lačnemu zaspati kakor dolžnemu vstati.
Bolje poštenje nego sramotno življenje.
Bolji tanek mir kakor tolst prepir.
Bolji je vinar pravičen kakor zlat krivičen.
Bolje je pošteno umreti nego sramotno živeti.
Bolja je žlica soka v miru kakor polna miza jedi v prepiru.
Bolja je kratka sprava kakor dolga pravda.
Bolje je s pametnim jokati kakor z bedakom peti.

Junaška mati.

Pittsburgh, Pa. — Ko je 31 letna vdova Rozalija Stolar, ži-

veča v Duquesne, Pa., pred nedavnim peljala svojo sedemletno hčerko Marijo v šolo čez tiri-pennsylvanske železnice, jo je do smrti povozil potniški vlak, katerega nesrečnica ni takoj zapazila. K sreči je pa ta junška mati še pravočasno sunila svojo hčerko z železniškega tira, da se ji ni nič žalega pripetilo.

BERAČ.

S. Turgenjev.
Sprehajal sem se po ulici. Berač, slaboten starček, me ustavi. Vnetih, solznih oči, osinelih ustnic je starec; krpe na obleki so umazane kakor njegove rane. O, kako grdo je ogledala revščina to nesrečno bitje!

Siromak mi pomoli svojo oteklo, umazano roko, vzdihuje in stoka, ko me prosiš miloščine.

Iščem in iščem po vseh žepih. Ni mošnje, ni ure, celo robca ne. Ničesar nisem vzel s seboj.

Berač pa je že čakal in slaba njegova roka, ki mi jo je pomolil, se je tresla in omahovala.

Ves zmeden in preplašen mu krepko stisnem umazano, tresočo se roko.

"Ne zameri, brat! Ničesar nimam pri sebi, bratec."

Berač obrne v mene svoje vnete oči, njegove osinеле ustnice se nasmehljajo — stiska moje, od mraza otrple prste.

"Dobro tako, brat!" izpregovori starček; "tudi za to lepa hvala! Tudi to, brate, je miloščina."

Jaz sem se pa v tistem trenutku zavedel, da sem tudi sam prejel miloščino od svojega brata.

Ščurki v gospodarstvu.

Moderno gospodarstvo tudi ščurkom ni prizanelo. V Algeriji v Afriki dobivajo iz zmečkanih ščurkov olje, ki je prav dobro uporabljivo za motorje v zrakoplovih, ker tudi

Ustanovljena v Jolietu, Ill. dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januaria, 1898.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL. Solventnost aktivnega oddelka znaša 100.43%; solventnost mladinskega oddelka znaša 135.42%.

Od ustanovitve do 1. maja, 1926, znaša skupna izplačana podpora \$2,746,454.00.

GLAVNI URADNIKI: Glavni predsednik: Anton Grdina, 1053 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

Podpredsednik: Matt Jerman, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colo. II. podpredsednik: Anton Skubik, P. O. Aurora, Minn.

III. podpredsednik: Mrs. Mary Krubis, 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.

POMOČNI TAJNIKI: St. Joe V. Vertin, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill. Blagajnik: John Grabek, 1012 N. Broadway, Joliet, Ill.

DUBOVNI ZDRAVNIK: Dr. Jos. V. Grahek, R. 303 Amer. State Bank Bldg., 800 Grant St. at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

NAZORNI ODBOR: John R. Sterbenz, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich. Martin Kremenec, 2004 Coulter St., Chicago, Ill.

PRAVNI ODBOR: John Dechman, Box 529 Forest City, Pa. John Murn, 42 Hallock Ave., Brooklyn, N. Y.

UREDNIK "GLASILA K. S. K. JEDNOTE": Ivan Zupana, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Telefon: Randolph 3912.

Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročnino pa na "GLASILO K. S. K. JEDNOTE", 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Imenik krajevni dr. K. S. K. J. in njih uradnikov.

§1. DRUŠTVO SV. ŠTEFANA, CHICAGO, ILL. — Predsednik John Zefran, 2723 W. 15th St. Tajnik Louis Zelcerman, 2112 W. 23. Place.

§2. DRUŠTVO SV. JOZEFA, PRESTO, PA. — Preds. John Krek, Box 67 Presto, Pa. Tajnik Frank Primožič, Box 18, Presto, Pa.

§3. DRUŠTVO SV. JOZEFA, JOLIET, ILL. — Preds. Jacob Segar, 811 N. Hickory St. Tajnik Louis Kostrel, 1004 N. Hickory St.

§4. DRUŠTVO SV. CIRILA IN METODA, TOWER, MINN. — Preds. George Nemanich, Box 741, Soudan, Minn.

§5. DRUŠTVO SV. DRUZINE, LA SALLE, ILL. — Preds. Alois Benko, St. R. 1. Edwards ave. Tajnik Jos. Spelich, R. F. D. No. 1.

§6. DRUŠTVO SV. JOZEFA, PUEBLO, COLO. — Preds. John D. Butkovich, 1201 S. Santa Fe Ave.

§7. DRUŠTVO SV. JOZEFA, CLINTON, IOWA. — Preds. John Stefanik, 608 Pearl St., Lyons, Iowa.

§8. DRUŠTVO SV. JANEZA KRST, AURORA, ILL. — Preds. Martin Zelencak, 54 Forest Ave.

§9. DRUŠTVO SV. JANEZA KRST, BUTTE, MONT. — Predsednik Charles Prelesnik, 511 Watson Ave.

§10. DRUŠTVO SV. JANEZA KRST, BIRWAK, MINN. — Preds. John Stopnik, Box 303.

§11. DRUŠTVO SV. JOZEFA, FOREST CITY, PA. — Preds. John Dechman, Box 529.

§12. DRUŠTVO SV. JANEZA KRST, AURORA, ILL. — Preds. Martin Zelencak, 54 Forest Ave.

§13. DRUŠTVO SV. JANEZA KRST, BIRWAK, MINN. — Preds. John Stopnik, Box 303.

§14. DRUŠTVO SV. JOZEFA, FOREST CITY, PA. — Preds. John Dechman, Box 529.

§15. DRUŠTVO SV. JOZEFA, FOREST CITY, PA. — Preds. John Dechman, Box 529.

§16. DRUŠTVO SV. JOZEFA, FOREST CITY, PA. — Preds. John Dechman, Box 529.

§17. DRUŠTVO SV. JOZEFA, FOREST CITY, PA. — Preds. John Dechman, Box 529.

§18. DRUŠTVO SV. JOZEFA, FOREST CITY, PA. — Preds. John Dechman, Box 529.

§19. DRUŠTVO SV. JOZEFA, FOREST CITY, PA. — Preds. John Dechman, Box 529.

§20. DRUŠTVO SV. JOZEFA, FOREST CITY, PA. — Preds. John Dechman, Box 529.

§21. DRUŠTVO SV. JOZEFA, FOREST CITY, PA. — Preds. John Dechman, Box 529.

§22. DRUŠTVO SV. JOZEFA, FOREST CITY, PA. — Preds. John Dechman, Box 529.

§23. DRUŠTVO SV. JOZEFA, FOREST CITY, PA. — Preds. John Dechman, Box 529.

§24. DRUŠTVO SV. JOZEFA, FOREST CITY, PA. — Preds. John Dechman, Box 529.

Likovih, 9511 Ewing Ave. Blagajnik Martin Shifrer, 9720 Ewing Ave. Redna mesečna seja se vrši vsako nedeljo v mesecu v cerkveni dvorani na 90th St. in Ewing Ave.

§45. DRUŠTVO SV. CIRILA IN METODA, E. HELENA, MONT. — Preds. John Kovacich, Box 162. Tajnik Joseph M. Sasek, P. O. Box 331.

§46. DRUŠTVO SV. FRANCISKA SERAFIN, NEW YORK, N. Y. — Preds. Jernej Habjan, 426 E. 80th St., New York. Tajnik Frank Potocnik, 62 St. Marks Pl.

§47. DRUŠTVO SV. ALOJZIJA, CHICAGO, ILL. — Preds. Josip Fajfar, 1919 W. 22nd Place. Tajnik Geo. Sagadin, 2110 W. 22nd Place.

§48. DRUŠTVO SV. MARJE SEDEM ZALOSTI, PITTSBURGH, PA. — Predsednik Math Ivančič, 91 Maple Ave.

§49. DRUŠTVO SV. CIRILA IN METODA, EVELETH, MINN. — Preds. Anton Zakrajšek, 112 Norman Ave.

§50. DRUŠTVO SV. ALOJZIJA, INDIANAPOLIS, IND. — Preds. Joseph Zore, 772 Hough St.

§51. DRUŠTVO SV. PETRA IN PAVLA, IRON MOUNTAIN, MICH. — Predsednik Jakob Schwei, 504 Grand Blvd.

§52. DRUŠTVO SV. ALOJZIJA, INDIANAPOLIS, IND. — Preds. Joseph Zore, 772 Hough St.

§53. DRUŠTVO SV. JOZEFA, BRIDGEPORT, OHIO. — Preds. Anton Hočevar, R. F. D. 2, Box 31.

§54. DRUŠTVO SV. JOZEFA, CRESTED BUTTE, COLO. — Preds. M. Perko, Box 386.

§55. DRUŠTVO SV. JOZEFA, LEADVILLE, COLO. — Preds. Frank Zatz, jr., 504 W. 3rd St.

§56. DRUŠTVO SV. JOZEFA, BROOKLYN, N. Y. — Preds. Alois Češnar, 42 Hallock Ave.

§57. DRUŠTVO SV. JOZEFA, HASER, PA. — Preds. John Tušar, R. F. D. No. 2.

§58. DRUŠTVO SV. JOZEFA, PITTTSBURGH, PA. — Preds. Josip Pavlakovič, 39 Wichell St.

§59. DRUŠTVO SV. CIRILA IN METODA, EVELETH, MINN. — Preds. Anton Zakrajšek, 112 Norman Ave.

§60. DRUŠTVO SV. JANEZA KRST, WENONA, ILL. — Predsednik Josip Oražen, P. O. Box 197.

§61. DRUŠTVO SV. MIHAELA, YOUNGSTOWN, OHIO. — Predsednik Vinko Zitnik, 617 Fairmount Ave.

§62. DRUŠTVO SV. PETRA IN PAVLA, BRADLEY, ILL. — Predsednik John Sina, Box 80.

§63. DRUŠTVO SV. LOVRENTIA, CLEVELAND, OHIO. — Predsednik Anton Globokar, 3612 E. 82nd St.

§64. DRUŠTVO SV. PETRA IN PAVLA, ETNA, PA. — Preds. John Erdeljac, 1 Herman Line W.

§65. DRUŠTVO SV. JANEZA KRST, MILWAUKEE, WIS. — Preds. George Ritonja, 307 Grove St.

§66. DRUŠTVO SV. JANEZA KRST, BUTTE, MONT. — Predsednik Charles Prelesnik, 511 Watson Ave.

§67. DRUŠTVO SV. JOZEFA, FOREST CITY, PA. — Preds. John Dechman, Box 529.

LIFE AND LABORS
of
Rt. Rev. FREDERIC BARAGA,

First Bishop of Marquette, Mich.
By
P. CHRYSOSTOMUS VERWYST,
O. F. M.
of Los Angeles, Cal.

"I had no blanket with me, but fortunately had my cloak. I lay down on the cold sand and passed the night shivering with cold. Next morning I could scarcely speak and could hardly stand up; I had caught a bad cold.

"On the 17th of June I again arrived at Sault Ste. Marie, to my great joy and that of others. I shall remain here a couple of weeks and then undertake a new missionary journey to Lake Superior, which will last two months."

As he had intended, Bishop Baraga started from the Sault on the 29th of June, 1859, his 62nd birthday, to visit his western missions. He arrived at L'Anse on the 2nd of July and was much consoled at the flourishing condition of that Indian mission, always so dear to his heart. It had grown to such an extent that the church was too small to hold all the people on Sundays. He was still more consoled when he was assured by some pagans from Lac Vieux Desert (Gete-Kitigan) that they themselves and many of their relatives and acquaintances would come next summer to L'Anse and embrace the Catholic religion.

The good bishop in the joy of his heart promised to come next year at an earlier date. He said he would stay with them longer to instruct the pagans, and would enlarge the church by one-half. He therefore respectfully petitioned the Leopoldine Society to assist him, as he could expect little pecuniary help from the Indians.

He next visited Eagle Harbor and Clark's Mine. This mine was worked by a syndicate of French capitalists of Paris, and all the miners in their employ were Catholics. This mission was attended by Rev. Thiele of Eagle Harbor. The people were partly French-Canadians and partly Irish. Bishop Baraga asked the directors of this mine to let him build a small church there for the miners that the priest might no longer be under the necessity of saying Mass in a private house.

Having spent the Sunday at Eagle Harbor with Rev. Thiele, preaching and hearing confessions, he went with him to the celebrated Cliff Mine, out of which millions of dollars' worth of copper had been taken, and which yielded from 150 to 180 tons of the most beautiful pure copper monthly. In 1859 a large and beautiful church was built and completed. It was called St. Mary's church. A house was likewise built for the priest, whom they hoped soon to get. Thus far it had been attended every third Sunday from Eagle Harbor.

Bishop Baraga contributed \$300 and a bell that cost him \$116 to his church. The directors of this mine, although not Catholics, contributed \$100. Bishop Baraga was highly pleased with the people of that mission on account of their piety and great assiduity in attending divine service and receiving the holy sacraments. Every time the priest came he had large crowds of penitents for confession, and all that could do so attended Mass.

Marquette, near which, he says, are rich and inexhaustible iron mines of a superior quality. These mines are located about 15 miles from Marquette. A church was being built at the mine, while at "Little Marquette," as he calls the city, there was a small church in 1859, attended by Father Duroc.

From Marquette Bishop Baraga went on the "North Star" to La Pointe, where he arrived on the 23rd of August. He preached there on Sunday in Chippewa, English and French, and confirmed 17 persons.

Bishop Baraga also visited Portage Lake (Houghton) on the 29th of July, where there were five productive copper mines in close proximity. A church had been built there in the fore part of 1859, which Bishop Baraga blessed on the 31st of July, naming it after St. Ignatius, founder of the grand Jesuit Order, whose feast occurs on that day, and "whose spiritual sons," says he, "were and still are the greatest missionaries." He dedicated it with extraordinary solemnity, singing Pontifical High Mass, assisted by Rev. Thiele, Jacker and O'Neill. In his fervor he preached on this solemn occasion in English, German and French. He left Rev. O'Neill there as the first resident priest.

After visiting several smaller missions, Bishop Baraga went to Minnesota Mine, "where the distinguished missionary, Rev. Martin Fox, labors with holy and untiring zeal. Besides his large congregation at Minnesota, which consists of Irish, German and French, he has three other congregations to attend, which he visits from time to time. Besides a great holy zeal, God has given him a strong and enduring bodily constitution, which triumphs victoriously over hardships that would exhaust two ordinary priests. May the good God yet keep him long and reward his untiring labors."

On the 4th of September he blessed Father Fox's church — "the largest and most beautiful in the diocese" — in honor of the holy Name of Mary. On this occasion "the beautiful organ, which Father Fox had ordered from Buffalo, was heard for the first time. This is the first real organ throughout my poor diocese; for here in my cathedral, as well as in other churches, we have but organ-like instruments, called melodeons."

Under date of the 21st of September, 1859, we find the following entry in his journal: "The thirty-sixth anniversary of my ordination. Deo gratias! The eighteenth anniversary of my meditating morning prayer. Deo gratias infinitas!"

The above entry as to his meditative morning prayer shows that he had already begun that holy practice of meditating at least one, oftener two, hours, when stationed at La Pointe. Bishop Baraga did what the Apostles said: "Nos autem orationi et verbo Dei instantes erimus" — (But we will give ourselves continually to prayer and to the ministry of the word.)

On the 13th of October he writes:

"Rev. John Cebul (Chebul), who is intended for Minnesota Mine, arrived today, on his 27th birthday. He left for his destination on the 'Mineral Rock' the next day."

Last spring Father Cebul related an anecdote connected with his arrival in Sault Ste. Marie, which illustrates the simple kind-heartedness and humility of Bishop Baraga. He went along with young Father Cebul to the steamboat, on which the latter was to depart. He had two satchels. Bishop Baraga took both of them to carry. Cebul remonstrated with him and tried with kindly violence to get them out of his hands.

"Bishop," says he, "it does not look well for you, a bishop, to carry my satchels."

"Never mind," says the bishop, "you must spare yourself; I am old and used to these

things. I am bishop; you must obey."

He tells of another incident in the life of Bishop Baraga, showing his humility and mortification. When Father Cebul had charge of La Pointe it happened that the bishop stopped with him over night in a room in the rear of the church. There was but one bed in the room. Father Cebul wanted his bishop to sleep in the bed, whilst he would help himself some other way for that night. But the bishop would on no account sleep in the bed, saying: "No! You must spare yourself; you must mind; I am the bishop."

And so the good bishop lay down on the bare uncarpeted floor with only a mat under his body and a cloak for a covering. He would not even accept a pillow.

(To be continued)

SPORTS AND SOCIAL ACTIVITIES

Edited by Stanley Zupan.

Let it be known

Readers of this column will no doubt notice or have noticed that the title of this column has been changed within the last few weeks. The change has been made after making a selection from a set of names submitted by the various clubs. The above title was selected because we feel that it covers the subjects dealt with in this column. The name was submitted by the Sheboygan Girls Sewing and Social Club and the column hereby takes the opportunity to commend the girls for their suggestion. The column will be run under the above name until a better one is proposed. No doubt, we will keep the above name permanently as it is most appropriate for our corner.

We are not receiving enough news items for this corner of ours. Are the clubs falling asleep? Please note that this column is titled Sports and Social Activities and not only Sports. We mention this as some members are under the impression that this column is for the benefit of the sport field only. We want social notices and news also. If you have a weener roast, picnic, moonlight ride, dance, or etc., let all the K. S. K. Jers know about it. Some weeks we run short of news and we have to gorge you by filling the corner with Babbles until you get so full of the "line" that it gives you a pain in the neck. Possibly within a week or so the Babbles will be done away with as we are under the impression that they are not meeting with favor with the K. S. K. Jers.

BABBLES

Who said shovel? Well, the gent with the spats and myself are still working for the construction company and at present are leaning heavy on the shovel on our own Euclid Ave. The gent is so fed up on his job that he can't stand to hear the word shovel and what's more he goes so far as to drink his shnitzel soup with a straw because he can't stand the sight of a spoon as it looks like a shovel. His birthday is July 4th and if anyone sends him a shovel for a present he'll die of arteriosclerosis (French for hardening of the ears). There are three things that the kid likes about the job: lunch time, quitting time and pay day, as for the rest the job is taboo. He is looking for a new job, something like blowing up toy

balloons at an amusement park. Help! Help the kid. Address your Help Wanted to this column.

Writes L. M. from Pueblo, Colo., to J. S. in answer to his ad for an anchor: "Mr. S. you have trouble in parking your car why not stop in front of a sewer; lift up the cover and run your rear wheel into it. You can then do your shopping and feel sure that your car will not be moved providing it isn't particular as to its environment. Possibly you will have to get it towed out, but it will wait until you get there." (Ed. note: What about the flies? Ohyas L. M. very good idea to change your car into an airship, that is, change it that it will be a machine that has four wheels and flies.)

I have been confronted several times and mostly by the members of the fair sex, just because I don't wear a hat or cap. Once and for always I might just as well make my reasons public and be done with it. There are a number of reasons that can be given:

1. I am getting bald and think that the open air will raise another crop for me.
2. Saves making mistakes in tipping hat to women (can't tell the women from the men nowadays, that's why I got a mustache).
3. I don't dash around without a lid because it's supposed to be collegiate, because I did it last year and the fad has just advented this year and besides everybody doing it.
4. I save the price of a new hat.
5. Don't have to look for hat in the morning.
6. Etc. etc.

My Dad came from Chicago with a pair of pajamas presented to him by the Sheboygan girls. When the gent with the spats saw them, his eyes widened to the size of an orange pop-bottle; he grabbed for his head; began pulling his hair and shouted: "The craze! I must have a pair of green pajamas." He raved thusly for 13 1/2 minutes and then weakened and swooned to the floor delirious. All I could do was to dash to the basement and dip the nighties in a can of green paint just to ease the poor boy's mind.

Duxell says he calls his sweetie seven days because her heart is a little weak.

NAZNANILO IN ZAHVALA

S tužnim srcem naznanjam znancem in sorodnikom žalostno vest, da je po več let trajajoči mučni boleznini dne 16. junija t. l. za vedno zatisnila svoje oči naša ljubljena hčerka, oziroma sestra

Mary Muha

stara 13 let in 11 mesecev.

Na tem mestu se lepo zahvaljujemo vsem prijateljem in sošedem za obiske v boleznini ob času smrti naše blagopokojne hčerke. Iskrena zahvala za darovane krasne vence in šopke, katere so darovali sledeči: Moj brat John Primc in žena, družina Anton Muha, družina Pavel Shimak, družina Josip Kuhar, krstna botra John in Helena Vičić, Victor Zadnik, Louis in John Urbančić, družina Tony Narakus, delavcem iz opekarne (Brickyard) in drugim rockdalskim prijateljem. Hvala lepa nabiralkam za cvetlice za njih delo in trud.

Ti pa naša draga hčerka in sestra, zapustila si nas za vedno ali tvoj spomin ostane v naših srcih neizbrisljiv. Sladek ti bodi počitek v ameriški zemlji!

Zalujoci ostali:
Frank in Margareth Muha, stariši Andrej in Frank ml., brata.
Rozi in Angela, sestri.
John in Toni Primc, strica.
Rockdale (Joliet), Ill., 20. junija, 1926.

Naziranje Kitajcev.

Na Kitajskem se vidi mesta in trge obdane z obzidjem, ki je pred davnimi leti služilo kot obrana. Na tej sliki vidite lepak s takim obzidjem; take slike so na Kitajskem zelo v navedi, ker predstavljajo idejo Kitajcev

Kako se boriti proti boleznini. Želodčne neprilike so ravno tako nevarne kot tiger; zato je ta slika v ta namen zelo prikladna. Ako se hočete proti želodčnim boleznim uspešno boriti, uživajte Trinerjevo grenko vino! Isto izčisti želodec, odstranja iz črevesja slabe snovi, kjer se razvijajo kali raznih boleznini, tako to vino utrjuje tudi vas vaš telesni sistem. "Pittsburgh, 26. maja, 1926. Trinerjevo grenko vino je v resnici izborno. Za neprebavo in napejnanje ne dobite boljšega zdravila. Mrs. Amalia Nadler." Ako tega zdravila ne dobite v bližnji lekarni, pišite na: Joseph Triner Co., Chicago, Ill. (Adv.)

ZASTAVE, BANDERA, REGALIJE in ZLATE ZNAKE

za društva ter člano K. S. K. J. izdeluje
EMIL BACHMAN
1107 S. Hamilt Ave. Chicago, Ill.
Pišite po kartki!

MRS. ANTONIJA RIFFEL,
slovenska babica
522 N. Broadway, JOLIET, ILL.
Telefon 2390-J.

Telefon uređni 249
Telefon stanovanjske 2222-J.
Weese Printing Company
1 JEFFERSON ST., JOLIET, ILL.
S. nadstropje, pri mestu.
Julius G. Weese, poslovodja
Tiskarna in izdelovalnica stamplj in karčev. Tiskano v vsak jeziki.

J. KLEPEC, javni notar.
Real Estate, Insurance, Loans.
107 N. Chicago St. JOLIET, ILL.
Zavaruje hiše, pahljiva in avtomobile proti požaru, nevihti ter tatvini in za slučaj nezgode pri največjih in najbolj bogatih družbah sveta. Prodaja hiše in lotte. Poseljuje denar na prve knjižbe in prodaje zadolžnice, ki nosijo 6% obrestil. Telefon 5768 in 1991-R.

AGITIRAJTE ZA K. S. K. JEDNOTO!

Vaši prihranki

višeni pri nas, so vedno varni. Vi živite lahko v gar-torikoli izmed naših držav, in vendar ste lahko višnik na naši banki, prav kakor bi živeli v našem mestu. Pišite nam za pojasnila in dobili boste odgovor z obratno pošto v svojem jeziku. Mi plačujemo po 3 odstotke obresti na prihranke, in jih pritejemo h glavnici dvakrat na leto ne glede na to ali vi predložite svojo višino knjigo ali ne. Naš kapital in rezervni sklad v vsoti več kot \$740,000 je znak varnosti za vaš denar. Naš zaved uživa najboljši ugled od strani občinstva, kateremu ima nalog nuditi najuljudnejšo postrežbo, in od katerega prejema najizrazitejšo naklonjenost.

JOLIET NATIONAL BANK

CHICAGO IN CLINTON ST. :: JOLIET, ILL.
Wm. Redmond, preds. Chas. G. Pearce, kasir,
Joseph Dunda, pomoč. kasir.

ZASTONJ

12 KRASNIH ZBIRK REKORDOV (PLOŠČ) 100 IGEL

slovenskim "Regal" nosilnim fonografom
\$35.00 vrednim samo za \$17.50

Komur boli greste vam bo delat ta privlačen in krasen nosilen "Regal" dosti smešno zabave in veselje. V polnem času vam naš Regal donaja radno glasbo, ki na polni glas zveni v vašem domu. Za to izjemno rezo lahko dobite ta krasen fonograf. Tako dobite postrežbo Regal vsak glas, da se čuje vsaka delikatna notica in vsaka karakteristična umetnika. Zdi se vam, kakor bi se ti slovesi umetniki nudili na vašem domu; lahko si jih kot navado predstavljate. Iščete je celo mudo, igra vse rečarde. Ima zelo fino izdelano postrežbo, da se močno in lahke glasove čuje. To je najboljši fonograf na svetu, ki koliko najboljšega. Opomba: je v tiskarstvu znanega izdelka in varovanja. Slovenska rupa si treba odpraviti, da ta rečni fonograf nosilec. Priprava na iglo in skrambo za 10 plošč vseh glasov z klavirino. Ta nosilni fonograf bojte lahko imeli celo življenje; po-te se 12 letnih rekordov. Prhranite si denar in pišite nam še danes. Ni predplačila, pošljite nam samo za \$17.50 postrežbi znamki ali denarno nakaznico v postrežbi odpreme. Naša garancija: Imajte na 15 dni ako ne bojte s njim zadovoljni, pošljite nam ga nazaj, nekar vam bomo vrnili denar. Pišite naravnost na: MUSIC INSTRUMENTS MFG. OUTLET CO. KEY R. 55 Harris Ave. Long Island City, N. Y.

Največja slovenska unijska tiskarna

v Zedinjenih Državah je vedno pripravljena postreči društvom vseh Jednot, trgovcem in posameznikom za vse vrste tiskovin.

NAJNIŽJE CENE TOČNO POSTREŽBO LIČEN IZDELEK

dobite vselej v naši tiskarni. Mi tiskamo "Glasilo K. S. K. Jednote" in mnogo drugih časopisov v raznih jezikih. 28 letna skušnja tiskarstva je naša učiteljica.

PLAČILNE KNJIŽICE
odobrena od gl. odbora K. S. K. Jednote, najbolj priročne za članstvo K. S. K. J. imamo v zalogi.

Ameriška Domovina

V svojem lastnem poslopu.
6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, O.

Se žena Mica se ni mogla načuditi. Je li to res njen mož, ki igra z otrokoma tako priskočno in ljubeznivo, kakor bi bil sam otrok? Ki voljno opravi vsako delo, ako ga le z besedi- co poprosi, mu le namigne? Ki je kupil pri tkalcu platna, da sešije otrokoma obleko — moral bi jo sicer že jeseni, ker v zimski stahu prezebala; a vse- kakor dobro in blago voljo je zdej pokazal. Tudi od sosedov je sprejel razna naročila, in gled, resno in vestno se je lotil dela. Je li to res oni veseljak, in nikdar ugnani šaljivec Martinek, ta resni in pobožni mož, ki zvečer prekleči dolge ure pred staro mizo, oči nepremično vpirajoč v začrnelo razpelo v kotu, in moli, da še stari župnik ne lepše in gorečnejše? Je li to njen mož, oni neumni klatež, drugi Kurent, ki pozna zdaj le pot v cerkev? Je li to njen mož, ki zdihne ponoči ne- štetokrat v spanju in ko se na- pol zdrami iz težkih sanj: "O Jezus, usmili se nas! O Bog, odpusti nam!"

Je li to njen mož, ki niti enkrat na dan ne zaide k Brod- njaku? Je li to njen mož, ki govori z njo tako resno, a ob- enem prijazno in ljubeče kakor komaj v dneh po poroki? Ka- ko je vendar sicer govoril, ko je noč in dan posedal po krč- mah in je zapeljeval s svojim govorjenjem še druge v pijan- čevanje, v razbrzdanost in greh? Kako je govoril z njo, ko ga je obupana in nesrečna hodila iskati in ga prositi, naj gre domov? Pred vsemi gosti je smešil njeno skrb in trplje- nje njenega srca. Vedela je si- cer, da ne misli tako, ker je bil pač rojen hudomušnež in šalji- vec. A vendar — v zemljo bi se včasih pogreznila, ko jo je izpostavljajal smehu vseh gostov, domačinov in tujevc. "Glej, Martinek, pojdi ven- dar domov!" ga je prosila izle- pa in ljubeznivo, kolikor najbolj je pač mogla ob srčni bridkosti in jezi. "Glej, delo čaka." "Če čaka, pa naj še malo po- čaka, Micika." "In deca je lačna. Ničesar ji nimam dati." "Tudi jaz ne, draga moja. Ali naj se mene lotijo in me po- jedo? Precej trd bi menda bil! Le pojdi lepo domov, Micika. Tudi jaz pridem še pred smrt- jo." "Če le res prideš!" se je raz- jezila. "Če te le kdaj ne prine- so! A naj te prinesejo mrtve- ga, ne pogledam te! Ne ma- ram te!" "Ne bo še sile, Micika. Nič se ne boj za me, zlata moja." "Da me je Bog tako kaznoval in mi je dal takega lenuha in pijanca!" je jokala od žalosti in jeze. "Sama si ga vzela, Micika!" je napol veselo pripomnil krč- mar ali kateri gostov. Martinek pa se je zadovoljno in hudomušno smejal. "Norela je za menoj, da nič takega na svetu. Hotela me je imeti in hotela. In saj veste: če ženska kaj hoče, še Bog bi se ji težka ustavil." "Se iz Boga se norčuje, grdo- ba! Počakaj, te že še udari." Bolj in bolj jo je postajalo sram pred gosti, ki so se hrup- no smejali. Martinek pa se ni del ugnati. "In če pojdem v Rim, pred samega svetega očeta papeža, imeti ga moram! Pomislite, ljudje božji, tako hudo se je rotila. Se li nisi tako, draga moja? Le po pravici in res- nici povej! Kaj bi se sramo- vala kakor šestnajstletna pun-

a! Saj jih imaš že osem- in- dvajset, če se nisem za dve šteli in pre malo povedal." "Ti Turek neverni!" "Kaj bi tako, Micika. Le le- po mirno in po domače! Naj- lepsi krojač v deželi je, je re- kala. In godec še navrh. Vse zna! Takšnega še v mestu ni- majo. Zato mora biti moj! Ni- si li tako govorila, zlata duša? Glej, zdaj pa me imaš! Kaj torej vedno drnježgaš in se smeriš? Kaj, ali ti nisem več po volji, najlepší in naj boljši krojač v deželi? In godec še navrh! Le lepo povej, draga duša." "Da te nikoli ne bi bila po- gledala, ko si za menoj lažil." "Zdaj je, kar je, Micika. In reci: hvala Bogu, da mi je dal tako veselega moža... Na, pij, potem pa pojdi lepo domov." "V Dravo pojdem." "Tam bi se preveč napila, Micika. In greh bi bil. Le župnika vprašaj! Mrzla pa tu- di je. Precej globoka tudi. Škoda bi te bilo, če se mi uto- piš." "Gostje so se krohota smea- jali. Ona pa je jokala od sra- mote in žalosti. Sama se je vrnila k deci, zapuščeni, dosti- krati lačni. A zdaj, glej! Je li mogoče, da se je čez noč zgodil tako velik, komaj verjeten čudež? Naj- boljši mož, najskrbnejši oče, najpobožnejši kristjan v fari je postal Martinek, vrtoglavec in lahkomisljenec. Strah ga je iztrezil; moreče pričakovanje grozot, ki so blizu, ga je spreobrnilo. Tudi drugi so čutili ono groz- no in strašno, ki se je bližalo, dasi še nevidno, še nepoznano. In vsi so drhteli v nemem strahu in v tesnem pričakovanju. Ljudje so molili in se postili. Celo hudobneži in zakrknjeni grešniki, pijanci in blodniki, so postajali zamišljeni in resni. Čutili so, da je nad njimi pov- zdignjena siba božja. Cerkev so se polnile, ljudstvo je oblegalo spovednice. V Ptuj- u so preklečali meščani, poseb- no gospe in gospodične dolge dneve v mestni cerkvi pred mo- gočnim vitezmom sv. Jurijem. Pri očetih minoritih je bila hi- ša božja vedno polna; pred manjšo kapucinsko cerkvijo so stali ljudje po ure, po pol dne- va; na stopnicah in na dvoriš- ču pred samostanom, na cesti, v dežju in v blatu so čakali, kdaj da pridejo k spovednici. Druga leta so spovedovali očet- je kapucini po 30,000 vernikov, sedaj so jih imeli v enem mese- cu skoro deset tisoč. K duhovnikom so prihajali dan na dan ljudje s prošnjami: "Gospod, bi li napravili pro- cesijo! K Materi Božji na Go- ro bi šli! Vsi pojdemo! Mor- da pa se Bog vendar usmili in prizanese!" A roka božja je že zamahni- la. S strašnim srdom je udari- la mesto in deželo, da je na- oči od groze zajčel. "Prepozno smo se spovni- li Boga, prepozno smo se spokor- ili..." V. "Kuga! — Črna smrt!" S strašno naglico, tako brzo, kakor je drvel čez plan pošast- ni jezdec, ki ga je videl Raja- vec, je jeknil širom po deželi glas o morilki, ki je prišla v go- ste tudi na Štajersko in je pri- čela nedumljeno izvrševati ža- lostni svoj posel. Kakor večkrat prejšnja leta, se je tudi sedaj najpoprej po- javila v Ptuj. Nekega večera v prvi polovi- ci maja je prišla v mesto dru-

ba skitalcev, glumačev. Najle- kso so si prenočišče v priprosti kmetski krčmi ob Dravskem mostu. Ponoči pa je nenado- ma umrla žena družbinskega glavarja. Mestni zdravnik je zjutraj s strahom opazil na nji- znake kuge, črne bule. Na ve- čer istega dne je bil mrtev že gostilničarjev sin, dvanajstleten fant. Bliskoma je preletela mesto strašna avest: "Kuga! Črna smrt!" Ni bilo hiše v mestu, kjer ne bi zadržela srca ob grozoti- novici, kakor so prihodne dni za- tretrepla v grozi tisočera srca v okolici, ko je nastopila ža- lostna vest z razprostrtimi pe- rutmi svojo pot in svoj polet na vse strani v okolico in v de- želo. Vsi, ki so preživeli grozote let 1623, 1624 in 1625, so se domislili vsega onega gorja in so zadrželi v težkem pričako- vanju grozot, ki pridejo. Če bi zaplapolali ob tistih ti- hih pomladanskih večerih na hrvatskih gorah kresovi, za nji- mi v haloških goricah, in bi hi- tela od vasi do vasi žalostna no- vica: "Turek je na poti v de- želo!" bi bil ves strah malenkost- en v primeri z blede grozo pred črno smrtjo. Blizina so- vražnikov svetega križa in do- movine bi zbudila vsepovsod novo, odločno življenje! Res, zavela bi tudi tesnoba čez me- sta in sela; strah za žene, de- vice, otroke! Slabotneži in strahopetneži bi pač zajčeli od obupa; mnogi bi zbežali in se poskrili. A kako bi zaiskrele oči v vročem navdušenju in v svetlem ognju mladini, ki so ji vcepiljale matere sovraštvo do dušmanina Turka v srca že z mlekom in s prvimi besedami, katerih so jo učile. Kako bi zaškrpali v plamtečem srdcu z sobni možje: "Ze spet prihaja, pesjan! Nima li doma dovolj zemlje! Še mu je li spet zaskominalo po naših ženah, naših hčerkah, naših deci!" Glej, junak je slednji oče, ju- nak vsak zakonski mož. Saj brani najsvetejše, najdražje. Junak vsak mladenič, ki mu je srce že govorilo, že volilo. Vsi gredo navdušeno v boj za že- ne, za hčere, za ljubljene de- kelice. Hej, kako širi srce misel na nje, kako krepi roko ljube- zen do njih! Sladek je boj za nje, brez pomisleka dajo življe- nje za nje. Slajša je smrt, ne- go da bi morali gledati gorje in sramoto ljubljenih. Še star- ci bi oživilo: "Dajte ga, krvoloka never- nega! Tudi mi gremo z vanj! In Bog pojde z nami in nam pomore proti neverniku in pes- jaku." Vseposodi bi klepali z mrz- lično naglico kose, brusili seki- re, snažili stare puške. Kdor ne bi bil kukavica ali izdajca, bi oživel in bi se pogumno pri- pravljajal, da se postavi v bran sovražniku križa in svobode, skrunitelju cerkva, žen in devic. A proti nevidnemu sovražni- ku? Proti zahrbtni morilki, ki je nihče ne vidi prihajati, ji nihče ne more stopiti nasproti, ne ji zastaviti poti, in najsi je mesto zavarovano s še tako močnim in visokim obzidjem, najsi zastražijo slednjo ped zemlje okoli in okoli vasi! Proti morilki, ki nenadoma pograbi šloveka in ga premore v nekaj dnevih, v enem dnevu, v ne- katerih urah, morda hipoma ter ga pahne v žalostni skupni grob, ves dan se kadeč od go- rečega živega apna, ki razjeda telesa mrlčev in tako uničuje kali boleznih, da nadalje ne za- strupljajo ozračja in se ne lo- tevaajo novih žrtev — kako naj stopijo ti nasprotniki, kako naj se borijo s to? Mestna gosposka je pač ne- mudoma pričela po predpisih, izdanih od visoke deželne go- sposke ob prejšnjih epidemi- jah, odločen boj zoper morilko, ki se je tako nenadoma, nepo- vabljena in nezaželjena vsilila

v mesto. Glumače so takoj iztirali. Pač skitalcem to ni bilo poseb- no po godu; ker v mestu so pričakovali zaslužka in prijetnej- šega življenja nego zunaj po vaseh, posebno ženske. Zato so se vsepovprek jezili in glas- no zabavljali. "Boste li zapodili tudi smrt? Menda težko." Izgnali so tudi postopače, ki niso imeli stalnega stanovanja, ne rednega dela in zaslužka. Mestni gozd na desnem bregu Drave so jim odkazali za biva- lišče. "Določeno mero kruha vam vsak dan iz mesta pošljemo. Za drugo skrbite sami." "Kako pa?" "Vaša stvar! Le če bo ne- varnost rasla in smrt hudo raz- sajala, je povratek v mesto do- voljen onim, ki se priglasijo za strežbo bolnim, za pogrebe mrlčev." Izgnanci so se deloma smea- li, deloma jezili. "Zdaj bo gospoda varna, ko- nas siromakov v mestu ne bo. Gospode se smrt gotovo ustra- ši!" Postajali so dan na dan v gru- čah ob strugi Drave in so gledali čez reko v mesto ter so poslušali drobni glas mrtvaške- ga zvona. Dobro jim je delo, da med nje smrt še ni zašla, da pa pridno kosi v mestu. Včasih je kateri pobral kamen in ga zavihljal proti mestu. A ni- ti do srede reke ni priletel in je padel v vodo. Drugi je dvig- nil pesl in je zagrozil proti me- stu: "Poginite! Vsi poginite!" Zvečer so meščani videli, ka- ko izgnanci kurijo ob robu loga velike ognje. Pekli in kuhali so, kar so čez dan v vaseh po polju naberačili in nakradli. A že čez teden dni se je vti- notapila smrt tudi med nje. "S kruhom so nam jo poslali iz mesta, ti psi gosposki. Za- strupili so kruh!" "Zažgati bi trebalo proketo gnezdo!" Sovražni, grozeči pogledi so se vpirali v trdno obzidje, ki je stalo pokojno in kljubovalno pred mestom. Otdedaj meščani niso več vi- deli ob večerih plapolajočih og- njev med prvimi drevesi gozda. Tudi brezdeležnih gruč niso več videli postajati, pohajkovati in posedati na obrežju. Smrt je planila pred družbo izgnancev, ki jih večinoma ni vezalo ničesar drugega razen sknpe usode; razpršila jih je, kakor če plane jastreb med jato vrab- cev. Globlje v gozd so se po- skrili v tretju pred smrtjo, hoteč ji ubežati. Kje sredi go- zda se je včasih vil iznad vrhov dreves belkast dim. Tukaj prvi- ti, tam dalje drugi, daleč doli ob polju tretji. Včasih so vide- li stanovalci ob Dravi in redki setalci iznad mestnega zida na bregu odstran reke stati posa- meznega razcapanca. Pest je vihtel v zraku in kričal neraz- umljive besede. Psovke men- da, ker mesto ni več pošiljalo kruha. Nadalje je priporočala mest- na gosposka skupno z zdravniki meščanom razna sredstva in zdravila, ki so se pokazala pri prejšnjih kugah kolikortoliko dobra in koristna. Razglasili so natanko, kako naj ljudje ži- ve, kaj naj jedo, kaj pijejo, ka- ko se oblačijo in kaj naj nosijo pri sebi, da jih obvaruje oku- ženja; kaj naj store prebivalci hiše, v katero stopi neusmilje- ni gost, kaj bolniki sami. A vse te odredbe niso opla- šile smrti. Že v prihodnih dneh je umrlo pet do deset oseb na dan. Drhteča groza je sto- pala z bledim, upadlim obličjem po mestnih ulicah, od hiše do hiše, in je polnila vsa srca s trepetom. Hitro je določila cerkvena ob- last duhovnika za okužene, mi- noritskega patra. Dali so mu vse posebne pravice, navadne ob velikih epidemijah: sv. ob- hajilo sme deliti z žlico, posle-

nje olje z bombaževino, namo- čeno v olje za bolnike, na ta način, da se z bombaževino le- čela okuženih nalahko dotakne. Sv. mašo naj služi v množicah, ampak naj ostanejo v stanova- njih ob oknih in naj bodo na- vzoči v duhu. Sicer pa je vsa duhovščina, svetna in samo- stanska vseh treh samostanov, izjavila, da vedno vsakemu bol- niku rada pomore, kolikor do- puščajo to veljavna določila, ki naj zabranijo nadaljne okuže- vanje. Dejansko se niti bolni- ki niti zdravi za ta navodila ni- so preveč brigali. Ljudstvo je slej ko prej pri- hajalo v navadnem ali še v več- jem številu v cerkev. Duhov- niki so radi volje šli k vsako- mur, ki jih je klical; meščanom in kmetom okoličanom so delili in blagoslavljali svetinjice in križce papeža Caharija (1752) in sv. opata Benedikta, popisane z mogočnimi molitvami zo- per kugo. Gosposka ni naspro- tovala duhovščini; še cenila je njeno skrb za ljudstvo in blago- dejni, pomirjevalni njen vpliv na vznemirjene duhove. Dolo- čila je celo v sporazumu s cerk- veno oblastjo molitvene ure; natančno je zapovedala, kdaj ima ta in ona skupina svojo uro, kdaj mestna gosposka, kdaj gospe, kdaj gospodične, kdaj trgovci, kdaj mojstri, kdaj pomočniki, kdaj posli, kdaj učeča se mladina, kdaj razne bratovščine. Po okolici je dala razglasiti, naj ljudstvo ne prihaja v me- sto. Zapreti mesta in posevem odločiti od okolice niso upali, da ne bi nastalo pomanjkanje živil, ki bi mu sledila silna dra- ginja. A kmetje se niso preveč bri- gali za razne razglase; deloma se jim pokoriti in jih izpolnje- vati niti niso mogli. Tako so še nadalje prihajali v mesto prodajat poljske pridelke, prihajali so v cerkve, prihajali k zdravnikom po zdravila, k trgo- vcem po razne potrebščine. "Ker kako je neki mogoče uteči smrti," je mislil in go- voril kmet, "če jo je Bog člo- veku določil?" Bogati meščani so bili stra- hopetnejši; njim je bilo življe- nje mnogo dragocenejše nego kmetu trpinu. Vse njih misli so se stekale in družile v željo in v hrepenenje, da uteko morilki! In mnogi so res bežali iz mesta kakor Lot is Sodome; le bolj naglo in bolj prostovolj- no. Izpočetka je pač vsak upal: "Morda pa ne bo tako hudo!" Tudi glasno so tolažili drug dr- ugega: "Nekaj smrtnih sluča-jev bo, kakor je pri boleznih navadno, in bo spet mir in po- koj." A z lepimi besedami ni nihče prav preveril ne sebe, ne drugih. Ker oči so videle nas- protno temu, kar je želelo srce, kar so govorila usta. Tudi oblasti so dajale in de- lale pogum ljudstvu in samim sebi. "Vse potrebno smo ukrenili; nikomur se ni treba bati!" A kakor bi jih hotela razdra- žena morilka zasmehovati in jih kaznovati za njihovo slabotno zavest in ničevno napuhjenost, je naslednje tedne ravno med višjo gosposko prav vztrajno in neustrašeno kosila. Mestnemu sodniku je umorila v prvih štiri- rinajstih dneh, kar je ob ne- srečni uri vstopila v mesto, so- progo in hčerko. Tedaj se je polastila mešča- nov blazna groza. Kdor je mo- gel, je bežal. Večinoma so se napotili v vinograde, v Haloze, deloma v Slovenske Gorice. Tam so se poskrili v bele svoje zidanice, da bi z nikomur ne prišli v dotiko in ne bi našli boleznih, ali pa tudi iz strahu pred kmetskim ljudstvom, ki je klelo gospodo, češ, da ona bo- lezen iz mesta na čezela zanaša. "Zapreti bi morali mestna vrata kakor pred dvajsetimi leti in nikogar ne vum pustiti! Vso deželo nam ti strahopet- neži zastrupijo."

Ali radi čitate

- LEPE in zanimive povesti in romane
- PODUČNE članke in razprave
- ORIGINALNE vesti iz slovenskih naselbin
- RESNICNE cerkvene in verske vesti
- NAJNOVEJŠE splošne svetovne vesti
- AKO, tako, potem se naročite že danes na edini neodvisen slovenski političen katoliški list v Ameriki:

Amerikanski Slovenec

ki izhaja razun nedelje in ponedeljka vsak dan. Stane za celo leto \$5.00, za pol leta \$2.50. Naročite si ga za pol leta za poskušnjo.

TISKARNA

Naša tiskarna je edina slovenska katoliška tiskarna v Ameriki. Izdelujemo za cenična društva pravila, vplačilne knjižice, pisem- ski papir in vse kar spada v tiskarsko stroko. Vprašajte vedno tudi nas za cene.

Vsa naročila naslovite na:

Amerikanski Slovenec

1849 W. 22nd St. Chicago, Ill.

PREVIDNO in PAMETNO

ravna oni, ki svojega denarja ne drži doma brez obre- sti, ampak ga nalaga v varne, državne, okrajne, mest- ne (municipalne) ter šolske bonde in bonde občeza- nih korporacij, ki mu donajajo od 5% do 6% obresti na leto. Te obresti se lahko z odstriženimi kupon- i lahko zamenja vsakih 6 mesecev. Če rabite denar, lahko bonde vsak dan morda celo z dobičkom prodate.

Način kupovanja bondev je priporočati tudi pod- pornim organizacijam in društvom.

Skoro vse bonde, katere lastuje K. S. K. J. smo jih MI prodali v popolno zadovoljnost. Pišite nam za po- jasnila v slovenskem jeziku, da vam dopošljemo ponud- benecirkularje.

A. C. ALLYN & CO.

67 W. MONROE ST., CHICAGO, ILL.

FIRST NATIONAL BANK

Established 1857

Pridružite se našim 1927 počitniškim klubom, — snujejo se zdaj.

Mi imamo šest vrst klubov na izbero. Ako si vsak teden prihranite in vložite v banko 50c, \$1.00, \$2.00, \$5.00 ali \$10.00 za do- bo petdeset tednov, boste imeli prihodnje leto potrebno svoto za počitnice.

Promoženje te banke znaša \$13,000,000.00

THE OLDEST and LARGEST BANK in JOLIET